

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

56

No. ३४ ग-१

Title चन्द्रा लोकप्रकाशः शारदागदः

Author प्रद्योतन भट्टाचार्यः

Extent ५८ पन्नाः Age स. १८८८

Subject अष्टांग शास्त्र

नं० ३४५-१
वन्द्यलोकप्रकाश -
- अमृतमणि -

५९ पन्ना
मूल्य १००/-
प्रतिदिन ६.५२/-

१
० ३४

— अमृतमणि

चं. लो. ओं श्री गणेशाय नमः पृथ्वी पृथ्वी न पञ्चांत च वहति नमः
 टी. लुङ्ग. तामुत्तमाङ्गात्पाणि प्रक्षेपयोग्यं दधति दशदिशः
 १ किञ्चने वावकाशम् कुर्यात्किं वानु कुर्यात्त्रिपुरविजयि
 नस्ताराडवे चिन्तयेत्यव्यग्रः सर्गादि हेतुस्त्रिदश गुरा
 नुतः श्रेयसे भैरवोत्त १ मम सहजविरोधी निजिज्ज्ञोने
 न भित्वा धनुरिति बहुलायन्त्रीति भाजास्मरेण स्वमि
 वकुवलयानामादरेणोपनीत्ता जयति जनकजायारा
 धवेपाङ्गुदृष्टिः २ अस्य स्थितोत्तरी महतो यो ध्याभ
 वत्पारिवला इति रघुवंशादधिको जयति वन्येलाभिधो
 वंशः ३ देवपतेरिव शक्तिर्यस्य जये भूभृतां प्रथिता
 श्रीवीरसिंहदेवस्तत्र धरामराडले जातः ४ रूपायतो

रघुपतिरिवत्तस्मादिरु वीरभानुभूपालः आवद्धधर्म
 सेतुर्जगत्तिसमुद्रसमुद्भूतः ५ तत्तनयोनयनिर्मल
 नि= कीर्तिः स्वर्णिर्मगाक्कमलम् श्रीरामचंद्रदेवो हृषीकेश
 हन्तासमुद्रासति ६ श्रीभद्रदेवो वैरिवधूगीतसत्की
 र्तिः जयति तदीयस्तनयः कविगोष्ठीदेवतारामः
 ७ क्रियते तस्यतिदेशाच्चंद्रलोकप्रकाशोयं शरदा
 गमइतिविदितो भद्राचार्यरायत्तेन ८ विघ्नविघ्नं स
 कामनया कृतं मङ्गलं शिष्यशिष्याये निवध्नाति ९
 चैरिति महारुद्रनेत्रपद्मे स्वरूपं चतुः मन्दताम्
 सनामुच्चैरस्यति स्वरूपं सनामसा ह्लादकत्वात् तस्मिन्
 तित्तामस्से मन्दत्वात् संभवात् चंद्रात्मकं चतुर्जाग्रत्क

चं. लो. लङ्. यथा स्यात्तथा कै र व धं संहस्त यने हूरी करोति चंद्रे
 टी. सति कुमुदाह्लादस्य जायमानत्वात् आग्निरूपं तु घृष्ट उ
 २ घनयो मदनः स एवाशानं यत्र तादृगर्चिः वाग्देवता पक्षे।
 २ मन्दत्वमरसत्वं च उच्चैः हूरी करोति वाग्देवतायाममन्द
 त्वमरसत्वयोर्भावात् याचजाप्रत्यक्तलङ्कैः प्रकटैर्देवै
 यो विधुं सो वचनाभावस्तमपाकरोति तस्यां प्रसादेन।
 दोषानपास्य क्वचन प्रयोगस्य कर्तुं शक्यत्वात् स दोषा
 गिरो भविष्यन्तीति भीत्या हि दोषज्ञानेन तन्निरासोपाया
 ज्ञाने च क्वचन प्रयोगेन च भवति वाग्देवता प्रसादात्
 दुर्मयज्ञानेन भवति निरवग्रहो क्वचन प्रयोग इत्यर्थः
 धृष्टा उद्यन्मदाये ज्ञानं विनैकत्ररवर्गवर्चयवभाजस्तन्ना

शान्निर्बिस्तेषामस्याः प्रभावाद्दृग्गमो भवतीत्यर्थः वा
 ग्देवताहरनेत्रयोर्मलत्वं समानमेव लोकप्रकाशकत्वं
 च वाक्यदोऽस्य मनसां मानसे उल्लासिनी सकलशास्त्रज्ञा
 नादिद्वयं मानसा ह्लादिनी हरनेत्रपदे स्वर्ये सन्नियान्ता गा=
 द्या चरणान् वद्वौ चन्द्रेणापि वृष्ट्या धानान् १ हं हो शति
 चिन्मयाज्ञानशालिनीयेनेयां चिन्मयस्वरूपाश्चन्द्रम
 रायोरसान्संवर्द्धयधनिर्विचारकवित्वैरिगिन्नानाज ते
 नसाधारणात्वात् अस्मत्प्रकाशी भवमात्रेण भयत्र
 हेतुः चंदूति चन्द्रोदये चन्द्रमणोः क्षरणान् अभिसारि
 काभिर्गीतित्यागात् ग्रन्थस्य प्रयोजनमाह उल्लासा
 येति विचारएववीचिनिचया यत्रेति तादृशालङ्कार

चं- लो- समुद्रस्येत्यर्थः एतावता लङ्कारलक्षणो भिधेयस्ते
 टी- नप्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संवन्धः रसवृद्धादिश्च
 ३ प्रयोजनमितिभावः २ प्रयोजनकथ्यतेन परिहिता
 3 नस्मिन्प्रवर्तयानि युक्त्येति युक्तिश्चास्वाद्यलसदस
 प्रतयोरित्यर्थः अन्यत्रालङ्कारग्रन्थे एतादृशी युक्ति
 नस्तीत्यर्थः साहित्यसंवन्धिसास्वतमेव हीरमित्य
 वे र्थः ग्रन्थान्तरांक्षपात्रगांभीर्यमाह अगाधतामिति
 अतएव सेव्यः एतादृशस्य समाश्रयशोफलमाह
 प्रीरिति प्रीर्धनसस्सनिधेवनेन कान्तिश्च एत
 त्याठेन स्वयमन्येषां गुरुरपि भवतीत्याह उपदेशेति
 उपदेशस्य पीड्यत्वेन शिष्यानां प्रवृत्तिरुक्ता अ

न्यग्रन्थतो यशश्चन्द्रोपेतत्सेवनेन समीचीनो भवति जाग्रदिति ३
 डौ द्रुत्यं परिहरति तमिति अन्योऽपि त्रससरेणः सूर्यकिरणो जालान्
 गतिप्रकाशत इत्यर्थः ४ अपानतः पूर्वाचार्यमतद्वयराज्ञयकतया
 प्रतीयमानापिमद्युक्तिरनौचिनीमावहतीत्यत आह नाशङ्कनीय
 मिति दोषोद्भावनेन विचारकाराणां तत्र सिद्धान्तस्फूर्ते जायमानत्वा
 त इत्यर्थः ५ काव्यहेतुमाह प्रतिभेति कवित्वबीजभूतः संस्कारवि
 शेषः प्रतिभासैव प्रज्ञाभ्यासावासाद्य बीजं मृदादिसहितं लतामिव
 कवितां स्रत इत्यर्थः ६ काव्यलक्षणा माह निर्देष्टीति अथैन्यत्र
 काव्यतयोक्तोत्र कथमुपेक्षित इति चेन्न निर्देष्टव्यत्वेनैव सार्थक्यं लक्ष-
 भान् निर्णयकस्य सदोषत्वात् वृत्तिर्दिष्टा मधुरादिरूपापञ्चधा व्य-
 जनादिस्त्वात्रिधेति बोधेन वृत्तावनेकत्वं विशेषरां दोषादीनाम

वं० लो० नेकतं स्वत एव ज्ञातव्यं शब्दार्थैकाव्यं तत्र च क्वचिदुक्तं लंकारत्वेऽपि
 टी० न दोष इति कस्यचित्मतमप्युक्तं करोति ७ अङ्गीकरोतीति यः कृ
 ४ तीग्रमलङ्करीशब्दार्थैकाव्यमङ्गीकरोतिसौ न लभन्तु इमं कस्मान्न
 ५ गीकरोतीति त्वयः अगतेरनुश्ननाङ्गीकारतुल्योऽसौ वङ्गीकार इत्यर्थः
 अलङ्कारवदवकाव्यं तस्य तु क्वचिदस्फुटत्वेऽपि न काव्यत्वहानि
 रिति तत्त्वं निर्देष्टव्यं विशेषतः भूतं निरूपयितुं विशेष्यभूतं
 वाचं लक्षयति ८ विभक्तीति शास्त्रीयशब्दत्वं लक्षयतावच्छेद
 कं भेरीशब्दादौ नानि व्याप्तिः एतावता लिङ्गधातुरूपाप्रकृतिश
 ब्दः तस्यैव विभक्तियोग्यत्वादित्यर्थः अस्यैव विध्यमाह रूढेति
 रूढौ योगिकस्तामि अश्नेत्यर्थः ८ यथा घस्त्रिविध इत्याह
 अव्यक्तेति अग्निमग्नाः योगो वयवशक्तिः रूढिः समुदायशक्तिः

तत्राव्यक्तयोगोरूढः यत्रविद्यमानोपियोगार्थः न प्रतीयते यथावृद्ध
 इति अत्रवृत्त्यातपमिति विद्यमानोपियोगो न प्रतीयते वृद्धत्वस्यैव
 प्रतीतेः तस्य जातिरूपत्वात् निर्योगो यत्रयोगो न संभवत्येव यथा
 भूवादिः प्रवर्णागिनैः संकेतशब्दो यं धातुमुभवाद्यो धातव इति
 पाणिनिस्मरणात् न च भूरादिर्येवामिति व्युत्पत्त्यावादिशब्दो नि
 व्यचते भूवादय इति प्रसङ्गात् नापि भूवा आदिर्येवामित्यतया निष्प
 न्नोपि धातुप्रतिपादकः धातुमु तदादित्वाभावात् तस्माद् इह एवायं
 शब्दः धातुन प्रतीयते सिद्धयोगात् सोयत्रयोगार्थः प्रकृतेर्धेनि
 त्वेति विद्यमानोपियथा मराडपशब्दस्य गृह रूपेर्धे मराडं पिवती
 तियोगार्थः १. यौगिकोपि त्रिविध इत्याह शुद्धेति तत्र प्रकृतिः
 प्रत्ययोत्पन्नः शुद्धो योगावप्याकुन्तीशब्दादयौगिकनिष्पन्नः
 भ्रान्त्यादिशब्दः यौगिकशब्दयोः समासः केवलं प्रतिनिध्याद्यस्तन्मूलो यो
 गिकमूलः यथा मकुत्वा निदिश्यादि कुन्तीत्यशुद्धो योगः कुन्तीः पं. १५

त्रिपादपः पं. ७

चं. लो
 टी. कौन्तेयशब्दः संभिन्न इत्यर्थः रूढ यौगिकमाह ११ तस्मिन्प्रशति
 ५ विशेषस्य सामान्यतायाः सामान्यस्य च विशेषताया योगरू
 ढे आश्रयरांकारावशेनात्योन्यसामान्य विशेषपरिवर्तन
 मेकमेवायं भेदः तत्र नीराशिदधातीति सः प्रभृति साधारणा
 तथा सामान्यस्य समुद्रपरत्वे विशेष परिवृत्तिः पंकजपदे पङ्कज
 नामादि साधारणोक्तमलपरत्वे सौधशब्दे सधाम्बं वृद्धपदार्थान्तर
 साधारणो गृहविशेषपरत्वे सागरसंवन्धि पदार्थान्तर साधारणा
 त्वे समुद्रपरत्वे भूरूहपदे भूजातपदार्थान्तर साधारणो वृक्षपर
 त्वेशाशानिशाशा धारात्यसाधारणो चंद्रपरत्वे सामान्यपरि
 वृत्त्यायत्तिरध्यातितदाह १२ दीरेति अत्र नीराशिदधातीति वि
 शेषाश्रयरादीरेति व्याहृतं स्यात् साधन्य समुद्रग्रहरोत्तु

मा = ११

नानुपपत्तिरित्यर्थः ननु यद्गुजशब्दस्य विशेषपरतायां कमल
 लतिसुस्यापि कथमाकाशपद्गुजमिति सिद्धिः तत्राप्याकाश
 शब्दप्रभवत्वाभावादिति चेन्न आकाशसंबन्धमात्रेणाकाशशब्दं
 कजमिति प्रयोगात् यद्यमन्दाकिन्यादिवरान्तीयकमलमिति
 मिश्राप्येराज्ञाप्या प्रयोगः एवं सौधस्य गृहमात्रपरत्वे कलधौ
 धसौधः सागरस्य समुद्रमात्रपरत्वे दीरसागरः भूकुरुशब्दो वृ
 द्मात्रपरत्वे स रभूकुरुः शशलाञ्छनशब्दस्य चंद्रमात्रपर
 त्वेति कलङ्कशशलाञ्छनशब्दसिद्धयति शशलाञ्छनत्ववि
 शिष्टपरत्वे तु व्याघातएवस्यादित्याशयः शब्दरूपां वाचं लक्ष
 यित्वा पदादिरूपां लक्षयति विभक्त्यन्तमिति यद्विभक्त्यन्तं
 अर्थसमाप्तौ यद्व्युहो वाक्यं स पदव्युह एव वराडवाक्यं तामर्थ

ध. लो. समाप्तिं विना समासस्य लीयां युक्ता र्थानां तं च विना तथा च अल
 टी क्तमासोपि न खराडवाकमित्येवामाशयः समान्तरे पदसमूहेत्वा
 ६ भावात् वाक्यत्वं खराडवाक्यत्वं पदैकेपि क्वचिदस्तीत्याह वाक्यमि
 ति १४ क्रमाडुदाहरति धूमवतादिति अत्रैकस्यैव विभज्यन्त
 स्य सत्त्वान्न पदसमूहेत्वाकांक्षानिवर्तकविशिष्टार्थप्रतिपाद
 कतया वाक्यत्वमित्यर्थः देवेति अर्थसमाप्तेरभावादित्यर्थः वा
 कार्या कथनीति एवच्छिन्नो वाक्यसमूहो महावाक्यमित्यर्थः श्रीवी
 रभट्टमूर्धन्यानिर्देशान् प्राप्तत्वेन प्रथममद्वयरेचिनः चंद्रालो
 कप्रकाशोऽयम् इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीरामचंद्रादेवात्म
 जयुक्तराजश्रीवीरभट्टदेवादिष्टमिश्रवलिभट्टान्मजसकल
 शास्त्रारविन्दप्रद्योदितमहाचार्यविरचिते चंद्रालोकप्रका
 त

शेषादागमेप्रथमोमयूरवःसमाप्तः १ श्रीवीरभट्टदेवेदिशतु
 जयंसंगरप्रकरेसीतावतारशालीकालीयोत्सादनानुरः त्वा.
 ज्यनयादोषान्प्रथमाह स्यादिति चेत्तसिविशान्नोयेनरमराणि
 यत्नानप्रयतिसदोयःसचशब्दार्थगतत्वेनद्विविधइत्यर्थः ओ
 त्रवेददामः प्रकृतिकदुरित्यादितियथात्रैवप्रकृतिरितिपद ह भवे
 मितिभावःसंविद्वत्तइतिव्याकरणाविकुट्टं च्युतसंस्कृतिः सं
 विद्वत्तइत्यर्थः संविद्वत्तइत्यत्रसंपूर्वत्वेप्यात्मनेपदमसाधि
 त्यर्थः अकर्मकस्यैवतद्विधानादितिभावःअप्राप्तात्तमाधिक
 विभिरमादृतमप्रयुक्तयप्यादेवतशब्दः उत्तिङ्ग इत्याह अ
 प्रयुक्तमितिदेवतानिपुंसिवेत्तिसत्वात् अभिप्रेतमर्थवक्तुम
 समर्थमसमर्थयप्यागच्छन्तीत्यत्रहन्तीत्याह असमर्थमिति

वं. लो. तदेव धन्देव द्रुतयोदाहरति सशति सकान्तः कान्तारे हं
 टी. निगच्छतीत्यर्थः हतहिंसागत्योरिनिधानुपाठे सत्यापिन
 ७ समर्थमिति भावः प्रसिद्धेनाप्रसिद्धा र्थहन्ता निहन्ता र्थलो
 7 हितमिति वक्तव्ये शो रितानमिति दर्शयति निहन्ता र्थः
 मिति अत्र ह्यदिशेरागागस्य निहन्तिः नैह च्युत संस्कृत्य
 समर्थयोर्वाचकत्वेऽपि क्रमेण व्याकरणाकविसंप्रदायवि
 रोधः अर्थोऽयस्तु निहन्ता र्थो च्युत संस्कृतैतत्तु शब्दाश्रय
 इत्याशयः निहन्ता र्थे तु वाचकत्वमेव नास्ति इति निहन्ता
 र्थो समर्थयो र्थे नैद एकाक्षरे वरान्तिर्योगः क्वचिदेव सं
 द्रष्टव्य एकाक्षरमिति इयमिति अत्रान्वयिरूपकविशात्का
 मित्याः वेत्तुं मनचितं प्राप्यते केवलपादपूरणप्रयोजनं।

लहीत्यादितिरर्थकमित्याह निरर्थकमिति यभूतलंभूलतादमा
 तलमितिबन् रवतलंदुलतेत्यादितशोभनमित्यर्थः अनुचि
 तार्थमाहव्यनक्तीतन्नदेवानुचितार्थमेवोदाहरणां दुर्गसंस
 धा- गेरगयोगांतुर्यत्रार्थेवाचकस्तस्मिन्स्त्वितैवप्रयुक्तोऽवाच
 कश्चाह ६ अर्थश्चि उदाहरणांधनेश्चि इदं करोतीत्यर्थ
 वाचकं एवंधनश्चिर्त्यर्थेविधनैश्चिपिब्रीडादिरूपतयात्रिवि
 धमश्लीलमित्याह अश्लीलमिति आह्लादेतिसाधनवायुनाशश
 द्याः पुरुषावयवविशेषशारीरविशेषप्रियामरराप्रतिपादकः
 अर्थद्वयप्रतिपादकंसंधिगंधयप्याद्यांतयान्तिनदीरूपेदेशेवा
 यान्तीत्यर्थद्वयप्रतिपादकेनद्यामितिशब्दश्चाह स्यादित्य
 त्पदंशास्त्रमात्रप्रसिद्धततः प्रतीनंयथावीणादिपदमनुमानवि

वं. लो. शेषप्रतिपादकमित्याह स्यादिति उदाहरणं नैव शिथिलं
 टी. प्रथयति शिथिलमिति एवं विधानां शिथिलत्वे श्रवणमेव प्र
 ८ मारणमित्यर्थः मञ्जित्तने शयने लिल्ये किं भूते शशि श्रिधि
 १ इत्यर्थः मस्तादयः शब्दा ग्राम्या इत्याह मस्तेति भूयोभिः
 शब्दैर्लक्षणाश्रयणो नयनार्थः प्रतीयते तन्नेयार्थमित्याह ने
 यार्थमिति अत्यन्तप्रसरादमतो हरा लक्षणाया बहुपदा
 श्रयणां धिक्कारजागरेयामिका इत्यनेनामतो हरत्वमात्रलाभा
 त् यत्र भूयस्यार्थपरम्परया स्वल्पोऽर्थः प्रतीयते बहुभिः पदेः
 तत्किं यथा नदीनि वक्तव्ये हरीत्यादीत्याह क्लिष्टमिति
 यत्र समासेन विधेयता घ्राघते सो विमृष्टविधेया इत्याह अवि
 मृष्टेति विशन्तीति अत्र विशिष्यवद्विशन्तीति विधेयं तच्च प्रक

तसमासेनप्राप्यतेविशिखकटाक्षयोःसाम्यमात्रंलप्राप्यन इत्य
 र्थः यत्रविरुद्धमस्तिस्तद्विरुद्धमस्तिवदित्याह अपराधीनइति
 यत्रनपराधीनइतिविवादानं न अपराधीतिचप्रत्नीयनेइत्यर्थः
 प्रकृतानुचितवरर्गप्रतिकूलान्तरंयथावीरकोमलावरागीश
 त्याह रसेति विसर्गीयत्रोत्तं प्राप्नः सउपहृताविसर्गः यत्रचलपः
 लप्राविसर्गःइत्याह यस्मिन्निति उदाहरणमत्रेव उपहरणं
 विसर्गइहेतिचरसोदाहरणं कुसंधीति पदेअत्रागच्छेत्यत्रप
 टवागच्छेति संधेर्तमनोहरत्वमित्यर्थः विसंधीति स्वेच्छ
 याविसंधिः सकृदपिदोषः सौत्रस्त्वसकृदितिभावः यत्रछन्दो
 अव्यताभवतितद्वत्तवृत्तमित्याह १६ हतवृत्तमिति अत्र
 त्रोदाहरणोच्छन्दोलक्षणा लक्षितत्वेपिपश्यान्वरमित्यत्रपूर्व

चं-लो० स्वरेणोत्तरस्वरस्यग्रस्तत्वात्काचिदश्रवणमभवतीतिभावः १०
 टी० न्यूनमिति अत्रयाशसःपुष्पत्वमिवरवङ्गस्यलतात्वमपेक्षि
 टं तंनन्कृतमिति न्यूनमित्यर्थः अधिकमिति अत्रार्सिहंफ
 १ रागित्येतावन्तेवचारितार्थत्वेतत्तेन्यधिकमित्यर्थः कथि
 तमिति पुनरुक्तेति प्रथमपदस्य हिरूपादातादित्यर्थः
 विकृतमिति यत्तु इरविकृतैः सहजीयात्वादिविकान्निध्यद्यते
 तद्विकृतं यथ्योरैयरुगिनि एव उदित्यर्थाऽन्त्यायकतयादोष
 इतिभावः आरम्भेस्वीकृतस्यानुप्रासादेरग्रेत्यागे एतत्प्रक
 र्यमित्याह एतत्प्रकर्यमिति गम्भीरेति अत्रपरिहारित्या
 दित्यनुप्रासत्यागात् समाप्तेति उदेतीत्यनेनवाक्यार्थसमाप्ते
 पुनश्चन्द्रमसोविशेषतः समाप्तपुनरात्ममित्यर्थः यत्रैकस्मिन्नर्द्ध

गोपादा

ईक्ष्णुपदापेक्षाभवन्ति दुष्टमित्याह २१ अर्द्धान्तरपदेति अत्र
 हि पूर्वार्द्धे उत्तरार्द्धपदापेक्षा अर्द्धान्तरमर्द्धनादीन्वरणीरस्यगो
 शभागस्तत्पदापेक्षीतञ्चरणापेक्षीयत्क्रीडान्तत्पंतत्रमोच्चारं
 भञ्जतएवसास्मिन्मित्यन्वयेनोत्तरार्द्धवर्तिनोमोच्चारम्भपद
 स्यपूर्वार्द्धनापेक्षरणात्स्वभागस्यन्त्येप्रवृत्तावपिपदाभाता।
 दितागोरीभागोन्त्येनप्रवृत्तस्तदोमोच्चारम्भतेत्यर्थः एता
 वतातेनसंपूर्णानपद्योऽनोदाहरणायत्रेष्टेन्वयोननिर्वहति
 तत्राभवन्मनयागश्चिन्त्यह अभावदिति येनेति यत्रोत्तरार्द्धस
 एवलङ्काटाकारंरावरांहन्तुमुद्यतः अत्ररामस्येतिपदयस्येति
 विशेषणानावित्तंयेनेत्यनेननात्येतिविशेषराणांपरस्परामन्वया
 दित्यर्थः ॥ द्वियामिति अत्रद्वियामित्यादोशैरीयवरानिउ

सशति विशेष्यनिकटेपव्यमानेसर्वान्वितंस्यात् विशेष्येसर्वविशेषराणा
 नामन्वयादित्यर्थः ॥ ५०॥

चं० लो० तितोयिसमासो न कृतो विधुजानमनोरममित्यत्र तदुक्त इत्यर्थः
 टी० तस्मादत्रानुप्रातस्य समासं ह्यवरा मिति भावः अन्यवाक्ये
 १० इत्यवाक्ये च प्रवेशं संकीर्णमिति याह मिथ इति अत्र कान्ता
 16 त्वितस्य वक्तुस्य रात्रिवाक्ये पठनात् संकीर्णमिति व्यर्थः एवम
 न्यत्रापि वाक्ये वाक्यान्तरप्रवेशो गभितमिति मित्याह २५ ब्रह्मा
 इमिति अत्र भूमिभूषणक्राकराण्येति भित्तं वाक्यं ब्रह्मा
 इति वाक्यमध्ये प्रविष्ट आरब्धधात्वाद्यनिर्वाहे भग्नप्रक्र
 ममिति याह भग्नतेति अत्र एज्यं तेन भ्यर्च्यंति धातुभेदः अ
 क्रमोऽप्यत्रैकलक्षितः त्वामनभ्यर्च्य देवताः एज्यंते इति क्रमा
 निर्वाहात् तथा वाकराणात् अमता र्थान्तरमाह अमतेति य
 त्र प्रतीयमानं मर्त्यान्तरमुदव्येनामुदव्येन वा र्थेन विरुद्धं तदमता र्थान्तर

मित्यर्थः उदाहरति त्यक्तेति अत्र कान्तवृत्तादपरि स्फूर्तिर्भवति ।
 सात्त्वानुचितो शोभाधिक्यदशायां न स्यात्प्रस्तुतत्वादिति भावः
 अर्थदोषेषु पुष्टमाह अष्टशति यत्र विशेषं शोभकमिदं शिथिलं
 तदधीयते विशेष्येन तत्रा पुष्टो र्थतया विशन्तीत्यादौ न हि वज्र
 न त्विष्ट इत्यनेन कटाक्षाराणां हृदयप्रवेशानुकूलः कश्चिदतिश
 यमाधीयते शस्संतिभा इति तु सम्यगिति भावः २८ कष्टमाह
 कष्टशति वाचि अस्संतिभो सत्कल्पो र्थः स्पष्टावबोधार्थमिदमे
 सकल इत्यर्थः यत्र विद्यमानोऽप्यर्थः स्पष्टप्रत्ययाभावेनासन्ति
 वनत्रकष्टता यथा तत्रैव वाचि अस्संतिभ इति महत्तायां सैनप्रत्य
 याविति भावः ३० व्याहृत इति अर्थयोर्विरोधे व्याहृतः यथा
 सहस्रेत्यादौ अत्र कमलमित्रत्वेनोपमप्राप्तैवेति केनोपमीयत ।

चं. लो. इत्यानननिषेधोनुपपन्नइतिभावः सकलस्योकेनपुनरुक्तो
 टी. प्युदाहृतः केनोपमीयत इत्येतोपमानिषेधानन्तरं कुतस्त
 ११ त्रोपमेत्यनेननिषेधात् तद्वक्तृ इत्यत्र दुःक्रमः भक्तिकल
 स्यस्वर्गस्यप्राप्तिर्देशार्हत्वात् एकमित्यादौग्राम्यंस्फुटमे
 व ब्रूत इत्यादौप्रकरणाद्यभावेशान्तभृंगारान्यत्तरपरत्वसंदेह
 ॥ इत्याह दुःक्रममिति श्रुतौचित्यमिति लतायां पक्षवयतीत्युचि
 तं ३४ विरुद्धमाह न्यस्तीति प्रज्ञापस्यधवत्वंप्रसिद्धिविरु
 द्धं श्रारक्तत्वेनवर्णात् केतकीष्टजाचशंभोपुराराविरुद्धे
 ३५ त्यर्थः सामान्येति केतकीतिसामान्येकव्येकएडलेतिविशे
 षाभिधानात् सामान्यपरिवृत्तिः विशेषेति प्रियेतिविशेषे
 वक्तव्येवनिनेतिसामान्योक्तिविशेषपरिवृत्तिरित्यर्थः ३६

एकः सह्याचारपरश्चरुद्रान्योन्यसंगतिर्दोष इत्याह
 तथेति ध्वात् ३ ति ध्वात्ताश्च संतश्च परपुत्रभेददृष्टिभूत्या
 इत्यर्थः अत्र काकसाहचर्यसंज्ञांतरस्यमित्यर्थः ३७ सं
 रोजेति नेत्ररूपस्य सरोजस्य मुरक् रूपस्येन्दोश्च संगतिर्विरु
 द्धा गोत्रस्य द्वितीयाप्यनिर्यादया पुरन्दररूपकंच विरूपं पुरं इ =
 दरस्य गोत्रभिदो गोत्रपालकत्वासम्भवादिन्यर्थः ३८
 दोषाश्च यानाह पदमित्यादि ३९ दोषां कुशलक्षणा माह
 दोषमिति यो निपत्तिनमपि दोषं शृङ्खलाभूत्यतया प्रस
 रन्ते गिवारयन्ति स दोषां कुशः स्तान्निवारणान्नेधा इत्यर्थः ४०
 त्रैविध्यं दर्शयति दोष इति क्वचिद्दोषोपि गुरागोभवविकार
 चिद्दोषत्वं मुञ्चति गुरागोत्वं न याति क्वचित्पतेन मपि दोषं

चं० लो० स्वीकारयन्ति स दोषां कुश इत्यर्थः ४१ आद्यमुदाहरति मुख
 टी० मिति अत्र स्वेतेत्यादिग्राभ्यापि वरानिगुणा एव हास्यरसपोषकः
 १२ त्वादित्यर्थः क्षीणे दधि प्रसृतम् अन्द्रोनिष्कस्तद्धेतुत्वत्रिनेत्रस
 मुद्गत इति पुरारोगप्रसिद्धिः सापिप्रथमस्यापि कलङ्कितवर्णाने।
 12 न दोषः कविप्रसिद्धाद्योश्चन्द्रमसौ रेवकाध्यवसायादित्याह
 तवेति अत्र पृष्ठम् अन्द्रस्तथोत्तरयानि भावः ४३ नृजीयमु तीः
 दाहरति दधारेति अत्र कामपक्षे हिमकारस्य वै यथ्येपिशं
 भुना श्लेषनिर्वाहायोपादानं कान्ता हृदये प्रियमन्मथयोः
 विस्थितेः ४४ श्रीवीरभद्रदेवादेशादुद्दिष्टप्रयत्नेन प्रथमाग्रि
 मोमदूरवश्चन्द्रालोके कृतः सार्थः श्रीमहाराजाधिराजचन्द्र
 देवात्मज युवराज श्रीवीरभद्रदेवादिष्टमिम्न श्रीवल्लभद्रात्म

इति

जसकलप्रसन्नस्वारविन्दप्रद्योतनभट्टाचार्यविरचितेचन्द्रालो
कप्रकाशोद्धितीये २ मसुखः यस्याज्ञयाविधत्तेभट्टाचा
र्यःश्रुभांटीकां हरिहर्कृष्णवतारशालीशर्मादिशालुप्रभोस्त
स्य अथलक्षरान्तित्त्रादावक्षरसंहतिअल्पाक्षरेति उच्येति
अत्रामुनाविशोषरोन स्यल्पाक्षरेरेवोषापरिरायेवारा
पुरेवृत्तंभगवतः पौरुषंस्मारितमेवंचस्वल्पैरेवोक्षरेर्यत्र
वक्ष्यप्रतीतिः साक्षरसंहतिरित्यर्थः १ यत्रगुरावरा
नेनप्रसिद्धदोषप्रतिषेधःसाशोभाययाभगवत्पूजालक्षणा
गुरावरान्नेनसंसारदोषायाकरागमित्याहशोभेति २
उक्तितार्थप्रतिषेधकोविचारोभिमानः यथेन्दुरित्यादौ
विरहिरायाप्रथममिन्दुत्वेनचन्द्रस्तर्कितस्तीव्रत्वेननिविद्धः

चं. लो. पश्चात्सूर्यत्वेन न किं नो रात्रि संवन्धेनेत्याह ३ अभिमान मयू०
 टी. ३ इति हेतुस्तु परिशेषपर्यवसन्नेः यथानेन्दुरित्यादौ दहन ३
 १३ सागरावुत्थित इत्यनेन चन्द्रादितिरासेव डवाग्नौ पर्यवसाना
 दित्याह हेतुरिति अत्र दहन इत्यनेन चन्द्रः सागरावुत्थितः
 १३ त इत्यनेन सूर्यः प्रतिषिद्ध इति भावः ४ प्रसिद्धकारणाणां
 दरः प्रतिषेधः यथानेत्यान्तत्र प्रसिद्धयुद्धारण प्रसिद्धभूतं
 दाश्रयरागादित्याह प्रतिषेध इति ५ निरुक्तमाह निरुक्त
 मिति नाम्नो निर्वचनं निरुक्तं तद्धेधासत्यं मिथ्या चेत्यर्थः
 दा प्रथमो हरे ईदृशेति अत्र दोषा रात्रिस्तत्कारित्वेयेति
 वचनस्य व्याकरणेन कटिति सिद्धे सत्यत्वमित्यर्थः रा
 जाप्रकृतिरञ्जनादिति तन्मिथ्या निर्वचनं अनुमानानिर्व

चनेनास्यप्रयोगस्यारणादिबुद्धः साध्यत्वादेवंचसुकरंतिर्वच
 नंसत्यमन्यन्तुमिष्येतिभावः ६ यत्रसाध्यसाध्योर्द्वयोर न
 प्यसत्त्वंसमिध्याध्यावसायइत्याह स्यादितिचन्द्रेतिअत्रसाध्यः
 तस्यांशोः स्रुत्ररूपेणासत्त्वंतमभइत्यादेस्तुत्वरूपेणोवेत्यर्थः
 ७ प्रसिद्धसाहचर्येणाकीर्तिर्नित्तत्तत्तत्त्यनायेसिद्धिः यथाजल
 धिसाहचर्येणाकस्यविच्युवामित्यादावित्याहसिद्धिरितित्वमि
 त्तस्यानामत्त्वेपित्तत्प्रतिपादकत्वमस्तीतिभावः ८ यत्रापूर्वा
 र्थसंबन्धेनाभिलषितस्याविशेषस्यसिद्धिः सायुक्तिः नवइ
 त्यादौ अत्रजलदानराहृष्टसुवरादिदृष्टाकर्तृनिधेनवनीरद
 त्वसिद्धिरित्याह युक्तिमिति ९ व्यापारादस्ततोवायत्रफलो
 पलम्भस्तत्कार्येति स्य पूर्वस्योदाहरणमसाविति अत्रो

चं. लो. दवलद्वारा व्यापारे चन्द्रमसाकाशिनीतां मानच्छेदलक्ष्मी
 टी. साफलवर्णितदित्याह कार्यमिति १. मया कियन्निल
 १४ द्दारातिदर्शितान्यन्यान्ययिसन्तीत्यदिपदप्रयोगेराह
 इत्यादीनियथास्वर्गाभ्राजिष्णुमालत्वादयः क्षिप्रपतेर्ल
 क्षणान्तेन कीर्तिता इत्यर्थः श्रीवीरभद्रभूपतिलब्धतिर्दे
 शेनयत्नेन चन्द्रालोकमयूरवारचितः सार्थत्वात्तीयोऽपि इति स्त=
 प्राददागमेत्तनीयो ३ मयूरवः प्रतिभूपतिमत्तियशसोवी
 र्श्रीवीरभद्रस्यवन्द्यः सुरासुराणां व्याजवराहः श्रियंदिश
 ३ अथगुराः श्लेष इति योर्चो न च दत्तेन स्य केन चिन्निमि
 तेन च दत्तागतावरानिं सजानीयेः शब्दैः सुरवावहोवन्धस्त
 शाब्दः श्लेष इत्यर्थः उभयोरुदाहरणं उदासदिति अत्रमान

वत्याम्नालिङ्गतंतसंभवति संभाविनंतुसमुन्नतरोमसंबहुः
 शोयन्ता गवपुः कम्पेनतस्याभयोदयेइत्याद्युदाहरसां द्विती
 योदाहरसां तस्फुट्येववरानिनां साजात्यादितिभावः यद्वला
 त्सूक्तस्यान्तःस्थितः सर्वोर्थोभासतेस्य सलिलस्येवप्रसा
 दइत्याह यस्यादिति उदाहरसामप्येतदेव ३ यत्रवहुसमा
 साभावः सासमताग्रन्यथादाहृतएवतयोत्तिसमासस्याभा
 वात् वरांसिरव्यासाम्पेनपदतुल्यतावासमताप्रयामलेत्या
 दोपदद्वयेअक्षरत्वेनतृतीयपदेद्वयक्षरत्वेनप्रथमद्वितीययोः
 पादयोः साम्यान्त्र प्रयामलत्वाद्दोप्रथमयादेअकारवर्णास्मा
 म्याच्चेत्यर्थः तच्चप्रथमंलक्षरांयाच्चात्यांगतंअत्रवहुपादे
 युसमासाभावस्येकत्वात् एकपादेयिसमासाभावेसमतानि
 वर्गहात् केवलस्वरसाम्येनानुप्रासाभावेनद्वितीयांतानुप्रासे
 यातीतिभावः ४ स

लो

७

चं. लो. माधिमाह समाधिरिति सौर्धमहिमासमाधिर्येतलदुनरसा
 टी. त्मनांतविशतागात्रमदुरितंभवतीत्यर्थः यथा मव कैलाश मे
 १५ मिमुरवेक्रेषुचिडमामाक्यशङ्कुकुलांतर्प्याजीराविशेषरा
 15 भूतपतिनाद्वित्रागिगीराहठान् भालेदृष्टिपथेतदुर्जरतया
 कल्पानलाडुल्वरागाभयः पदाविताहुताशानामिषाघस्यप्र
 तापांशवः एतर्थाप्रतीतौरामोङ्गमेसहदयाएवसाक्षिगाः
 ५ माधुर्यमिति पुनरुक्तस्यचारुतावहंवैचित्र्यमन्नाह
 शायोनरुक्त्यापेक्षयावैलक्षण्यामाधुर्यमित्यर्थः उदाहरणं
 क्यस्येतिअत्रपश्यपश्येतिपुरुक्त्याकाचिदुमरागीयन्नाभव
 तिदर्शनेमादूरप्रतीतिः ६ ओज इति अर्प्यस्यप्रौढिरोजः
 साचाविद्यमानेनकेनचिदुत्कर्षाधायकरूपेणावरान्तिंअ
 तिभूयसोर्प्यस्यसंक्षेपोवाओजः उदाहरणं रिपुमिति

अत्र करणास्य कर्तृत्वेन वर्तमानान्प्रोदिः संक्षेपस्तत्सु एव
 तिभावः ७ पर्यायपरिवृत्त्यापारुष्याभावः सौकुमार्यमि
 त्याह सौकुमार्यमिति स इति अत्रागतौ प्रविश्य मृत इति
 प्रयोजनं व्येपर्यायाभिधानं साक्षात्तेन शब्देनाभिधाने
 कटिनिश्चयमङ्गलं प्रतीतिः पारुष्यामित्यर्थः वस्तुतस्तत्तादृ
 शोः प्रादु एव परुषः प्रविश्येत्यादि प्रवेशादिति ध्येयम्
 ८ वैदग्ध्यमुदाहरता सा च न ग्राम्यत्वाभावेन कूर्तेत्याह उ
 दाहरेति उदाहरणं मानमिति विलोकयेत्पुनश्चावपिन ग्राम्य
 त्वलोचनात् नान्यत्वेन न तु वैदग्ध्यं कान्तेः शृङ्गारेण संग्र ८
 हः श्रुत्य व्यक्तेः प्रसादे तेत्याह मृद्गारे चेति कुचित् शृङ्गाश
 दा विनिपाठः ननु दीप्तिः कानि रक्तोदाहृता च प्रेयान्साय
 मित्यनेन तस्यैर्यानुभावस्योक्तं वयानुभावस्य चान्न दीप्ते

ॐ श्री १६ १४
 वरगताद्भवता च षट्गारेन तर्भावारुथं उच्यते इति चेन्न तावता मयू०
 च षट्गारमहिम्नोऽनतिश्रुमान् न ह्यत्र षट्गारो न प्रतीयत इति ४
 अर्थव्यक्तिप्रसादयोरभेदः स्फुटे एवौभयोरकस्येत्यर्थप्रती
 तिरूपत्वात् गुरासंख्यामुपसंहरन्ति ममीदेशेति १० निरं
 नरेकवरगिद्वितिरनुप्रासः व्यवधानेन तु प्रादुर्भूय इति नान
 योः संकरः मान्दर्यलाटानुप्रासयोश्च न संकरः लाटानुप्रासे
 ऽभिप्रायभेदस्य बीजत्वात् अत्रापि निशये मात्रविवक्षाया
 मूलत्वात् एवमन्यत्राप्यन्तर्भावे एषां गुराणां न मपसारणीयः
 भूषणमाह तिलकेनि यथा स्त्रीरां तिलकाद्यं भूषण
 मलङ्कारात्ताटंकादेर्मिन्नं तथात्राप्युपमादिभिन्नं भूषणम्
 मस्त्यर्थः ११ विचित्रेति विचित्रचित्रकाव्यं लक्षणीक
 त्रंसंदेपोक्तिरित्यावात् यत्र तादृशस्य प्रयोगस्य त्यासः

सः त्यासः यथोदरं भरयश्च कोरा ३ त्यादितिर्वाहः सोहमाज
नमश्चुङ्गानामित्यादौ उदाहरणोत्तद्यामिधा पिशाचप्रयोगः
प्रोढिः यथ्यामन्दाक्राङ्गविस्तारसंनेक्ष्ययष्टिः समग्रमि
त्यत्रोत्तद्यायामन्दाक्राङ्गनायाः डोचितीवागर्थावित्या
दौफलत्वेन प्रस्तुताभ्यांवागर्थाभ्यां नमस्योपमेयभावस्यो
चित्तत्वात् शास्त्रान्तरेति जाह्नववद्धखटकेत्यादौ संगीत
शास्त्रसिद्धस्य हस्तकरिशोधस्य खटकाभिरवेत्यनेनोपादाता
गिः न संग्रहः षट्ङ्गारिरीरजाननेत्यादौ नत्र षट्ङ्गारादीनां सं
ग्रहः दिगित्यनेन भूषणान्तरमप्यस्तीति सूचितं १२ श्री
वीरभट्टभूषणिलकानिदेशेन यत्नेन चन्द्रालोकमयूरवो
रचितः सार्थश्चात्थेयिं इति शारदागमे चत्थेयिं मयूरवः ४
अथालङ्कारसामान्यलक्षणमाह शब्दार्थयोस्य च मनो

वं. लो. हरः सन्निवेशोऽलङ्कारः ननु कुराडलादिवत् एथगभूतः अ मयू.
 टी. नुप्रासादेः शब्द एवान्तर्भावान् एवं च हारादिवदिति दृष्टान्तो ५
 १७ नुसर्वां प्रौढपितृरमणीयता धानमात्रे गुराणादयोऽपि मनोह
 सन्निवेशरूपाः किन्नालङ्कारा इति चेत् कवेरलङ्कारत्वेन प्र
 सिद्धालङ्काराणां गुराणावियोगेदात् न केवलं प्रसिद्धौ वा
 ऽलङ्कारा अपि न कविप्रौढ्या पूर्वचार्या परिगणितान् अपि
 कतिचिदलङ्कारा इत्याह कवेः प्रौढिवंशेनेति एवं चालङ्कार
 त्वेन प्रसिद्धाः कतिचिदलङ्काराः केचिच्चातया भूता मया
 प्रौढ्या उपनिवृत्ता इति भावः विशेषेण प्रथमं शब्दालङ्कारे
 अष्टौ कानुप्रासमाह स्वरव्यञ्जनेति अनु एकदा कथ्यते तत्र
 यत्र न एव वर्याः प्रकर्षे स्यन्ते सोऽनुप्रासः द्वे कानुप्रासस्तु
 कानां दिग्धाना मनुप्रासः स च व्यञ्जनस्तोमाता स्वरस्तोमा

नां वृहेतावृत्त्याभवति उदाहरणमयमेव श्लोकः दोहेत्यावृत्तेः
 सत्वात् जगादित्यादौ स्वरभेदापि जकार गकार व्यञ्जनसात्
 प्यात् सेका इत्यत्र स्वरस्तोमावृत्तेरपि सत्वात् एकाराकार
 योरावृत्तेरपि सत्वात् श्लोकाद्यस्तुत्यागौर्वराणि स्वरव्यञ्ज च
 नयोर्यः सन्दोहस्तोमस्तद्वृत्तानां द्विशिष्टानदावृत्तिमत्तोसा
 छेकानुप्रासेन शोभमाना जगन्निजाग्रदुत्कर्षाः मदीपकु
 २ हस्तदोहदेति आवृत्तेति यद्वचः केवलवरावृत्त्यासंभारं
 संसरित्तं तत्रानुप्रासोयुष्य मन्देत्यादौ केवलदकारावृ
 त्तिसत्वात् यत्रानुपूर्व्यादिविशेषविशिष्टानानावरावृत्ति
 स्तत्र छेकानुप्रासः यत्र केवलस्य वरास्यन्तवृत्त्यनुप्रासः
 इत्यर्थः ३ लाटेति यत्राभिप्रायमेदेनोक्तस्यैव शब्दस्य
 प्रयोगः सलाटे दृशस्य विचक्षणाविशेषवद्वा भत्वालाटा

चं. लो. नुप्रासः उदाहरणं यत्रेति अत्र द्वितीयं जितं सफलमित्यभि मयू.
 टी. प्रायभेदात् ४ स्फुटानुप्रासमाह श्लोकेनियो वरार्ः प्रच ५
 १८ माह्वीवसोनेसएवचरमाह्वीवसोने इत्येकः चतुर्थचरणाव
 सानेयुएको वरार् इत्यपरः एवमष्टमांशोपि प्राप्ता वरार्सा
 १८ म्येनभेदोद्भूतव्य इति भावः ५ अर्थानुप्रासमाह उपमे
 योपमानादाविति उदाहरणं चन्दनमिति तत्रैका
 नुप्रासादिष्विवसाम्यकृतेरमराणीयत्वे चन्दनवन्दनयो
 र्व्यविधानस्य सत्त्वान् नापि स्फुटानुप्रासश्च नियतवरार्
 वृत्त्या किन्त्वर्थस्य निधयेन तत्र चारुता आवृत्तेः अन्दन
 वन्दनयोरुपमानोपमेयभावेन संनिधेः सत्त्वादिति भा
 वः ६ पुनरुक्तप्रतीकाशमाह पुनरुक्तप्रतीकाशमिति
 यत्रापातत एकोर्थः प्रतीयते स पुनरुक्तप्रतीकाश इत्यर्थः

अत्रांशुभिः कांतमाकाशांतमिति द्वयोरर्थभेदेऽपि अंशुकां
 तममचरांतमित्यत्रैकार्थप्रतीतेरिति भावः ७ यमकमाह
 अचूतवर्णेति वर्णानां सह होयत्र सर्वथा समभाववर्त्यते
 तत्र यमकं यथात्रैव स्तवकं माधुर्यमिति कवेः स्तुतिकं द
 स्याद्गुरं प्रथमा विडुः धुर्यमाधुर्यवचस इति यमकस्यापरेऽपि
 भेदाः ग्रन्थान्तरादनुसर्तव्याः ३६ तं अंतादियमकम्
 ८ चित्रकाव्यं खड्गवन्धादिभेदमिदं तत्र खड्गवन्धमुदाह
 रति काव्यं वित्प्रवरैरितिकामिनीवेति अमुना श्लोक
 ये स्थलविशेषरहिताक्षरेण खड्गवन्धो भवति स लेखनक्र
 मो लिखितखड्गवन्धादवसेयः यत्संख्याकवराणि वृत्त्या
 अस्परखड्गवन्धनासापि ग्रन्थान्तरादवसेया वन्धान्तरं
 मूले एवोपेक्षितत्वात् समाभिरप्यपेक्षितमिति कामिनीचारु

चं. लो. क. रालिकं यस्या काशमीरसे केन रक्ताङ्गी खड्गपदे चारुकराणि मयू.
 टी. काचकाशमीरदारक्ताङ्गीत्याभिप्रायः ८ अर्थालङ्कारे प्रथ ५
 १६ ममुपमामाह उपमायत्रेति यत्र हयोरर्थयो सादृश्यं प्रतीयते
 तत्रोपमा कयो रिव स्तनयोरिव उदाहरणमप्येतदेव हयोरि
 त्यनेनोपमेयस्य स्तनयोरिवेत्यनेनोपमानस्य प्रतीक्षा
 १९ विवेत्यनेन प्रतीयमानसादृश्यविशिष्टसादृश्यप्रतीतेरि
 तिभावः ११ अनन्वयमाह उपमानोपमेयेति यत्रो
 पमानोपमेययोरभेदः यथा इन्दुरिन्दुरिवेत्यत्रानन्वयः
 १२ प्रतीपोमामाह विख्यातस्येत्यादियत्रोपमानमेय
 ता यथा इन्द्रमुखामिवेत्यत्र साप्रतीपोपमेत्यर्थः १३
 तालिनोपमामाह उपमानेति यदोपमेये उपमानली
 लावरार्यते तदाललिनोपमा आलोच्यते इत्यर्थः तत्रै

१४

सं

त्रेयुदाहरां १४ स्तवकोपमामाह भित्तोस्मीति यत्राने
 कयोरुपमानोपमेययोः सादृश्यंतत्रस्तवकोपमायथा
 भित्तइत्यादौ तत्र स्वापेक्षया भट्टः श्रीपतिचरणापेक्षया
 नामरसावुपमानत्वेनोपात्ता वित्युपमानोपमेययोरनेक
 त्वं अर्थयुग्मस्योपमानोपमेयरूपस्येति भावः १५ सं
 पूरणोपमामाह स्यात्संपूर्णोपमेयमिति यत्रोपमानोपमेय
 योर्द्वयोरपि विधेयता सा पूर्णोपमायथा पद्मानि वेत्यादौ
 अत्रोभयोरप्यासन्निति क्रियात्वयेन विधेयत्वात् १६
 रूपकमाह यत्रोपमानेति यत्रोपमेयमयीभिर्निरूप्यो
 पमानचित्रेणासर्वथोपरज्जाते तद्रूपकं उदाहरणमप्ये
 तदेव उपमानमेव चित्रमिति उपमेयमप्येव भिनिरिति
 रूपकप्रतीतेरित्यर्थः यत्रोपमानोपमेययोर्भेदो न प्रतीय

चं. लो. तेतद्रूपकमितिभावः १७ सोयाधिरूपकमाह समानध मयू-
 टी मयुगैति यत्रसमानधर्मयुक्त उपमानवाचकशब्दप्रयो ५
 २० गस्तत्रसोयाधिरूपकमिति रूपरागीयस्यान्तेरूपकाभिधा
 नं मुरवंचंद्रइत्यादौ म्रत्रतरूप्यरूपकसाधारणाधर्मस्य
 २० प्राप्ते उत्सिक्तेत्यादिनोभयसाधारणाधर्माभिधानोत्तर
 पुरन्दरइतिरूपकाभिधातादिनिभावः साध्याशेषात्
 कथ्यात् उत्सिक्तेत्यादावर्ष्यभेदेनोभयसाधारणाध
 र्मप्राप्तिः स्फुटेव १८ यत्रसादृश्यं पृथक्कथ्यते तत्सादृ
 शरूपकं ज्ञेयमित्यर्थः उदाहरणं उलूसादिति अत्रपंच
 शाखत्वंसाधर्म्यं पृथगुच्यते तत्सोयाधिरूपक इवरूपकपद
 निकटइतिभावः १९ आभासरूपकरूपिके आह स्यादङ्ग-
 यष्टिरित्यादिविचिद्रूपकरूपान्तरं सहते यथाकुचकलश

न रूपः पं. ११

कोकयुगलमिति कतशकोकयोरेकरूपकस्यैवसत्त्वात्
 किंचित्तुसहनेयथाश्रद्धयष्टिधनुर्वह्नीमादायमेकरमक
 रध्वजः जगज्जयन्तियासांताः कथंनसरसाःस्त्रियः इत्या
 दोप्रत्युतांगधनुर्वह्नीत्यरम्यंलिंगासंगतो एवंयत्ररूपि
 तरूपकंसहनेनत्राभासारूपकमित्यादि २. परिरागसू सं
 माह परिरागमश्नियत्ररूप्यरूपकयोर्व्यविधातेनाध
 नं परिरागमश्नियप्यामौनशुनैरमितिन्नत्राभेदःप्रती
 यन्तेनप्यानानात्रकिंतुवाक्यमहिम्नाविलम्बेनेति परि
 रागामोयामित्यर्थः प्रकृतोदाहरणोएवशब्देनव्यवधा
 तंद्रष्टव्यं २१ उद्गिरिवतमाह बहुभिर्वहुधेनियत्रैकस्मि
 न्ननेककालकोक्कैर्मारोपस्तत्रोद्गितः यत्रास्त्रीभिरित्या

ने. ध.

या

चं. लो. दौ. अत्रस्त्रीभिः प्रियैः शत्रुभिः कामत्वचंद्रत्वकालत्वारोण मष्ट.
 टी. दित्यर्थः २१ अपद्रुतिमाह अतप्यमिति यत्रातप्यस्या ५
 २२ रोपरागायतप्यस्य निरसनं क्रियते सापद्रुतिः यथात्ता
 यमित्यादौ अत्र सरोरुत्वस्यारोपरागविद्यमानस्य
 चन्द्रत्वस्य निषेधादित्यर्थः २२ पर्यस्तापद्रुतिमाह पर्य
 स्तापद्रुतिरिति सर्वत्र चन्द्रमासि शुक्लधर्मनिषेधे सरोरु सधां
 हत्वमारोप्यते अत्र तदायं सधां शुक्लनिषेधे प्रेयसीमु
 खे सधां शुक्लारोपतन्वेवं यत्र प्रकृते धर्मिणि विद्यमानो
 धर्मो निषिध्यते धर्म्यन्तरे समारोप्यते सापर्यस्ताप
 द्रुति यत्र तद् धर्मिणि विद्यमानं धर्मं निषिध्य धर्मन्तरा
 रापः सापद्रुतिः एवं च पर्यस्तापद्रुतो धर्मिनिषेधकप्य

ध

रितिसधांशु

भित्तिचेन्नप्रकृतेधर्मधर्मत्वनिषेधाएव नान्यर्यात् तस्य
 प्रकृतोदाहरणोऽस्मादत्वात् अयं संधांशुर्न किंतु प्रेयसी
 मुखं संधांशुरिति प्रतीतेर्जीयमानत्वादिति भावः २४
 भ्रान्तापद्गुतिमाह भ्रान्तापद्गुतिरिति यत्र कश्चित् भ्रां
 त्यान्यद्वारोपयति परस्तत्तप्यकथ्यते तेन द्विवेधयति
 तद्भ्रान्तापद्गुतिरित्यर्थः अनेनान्यस्मिन्शंकाव्यमातेय न्ये
 त्र यत्तप्यनिराग्य इत्यर्थः उदाहरणं ताप इति कस्याश्चि
 च्छरीरे सोत्कं पंतापमुपलभ्य काचिदिह्यंशं कतं स्मरा
 दन्यतोऽपि तापो भवति तात्किं सोत्कं पंयथा स्यात्तथा
 तव शरीरे ज्वर इति परत्वाह न स्मर इति अत्रातप्याज्वरनि
 रासेन तप्यस्मरव्यवस्थापनात् २५ द्वेकापद्गुतिमाह

वं. लो. एकापद्रुतिरिति यत्र परस्मैत्यान्यारोपस्तप्यनिरासः साधे मयूख
 टी. कापद्रुतिरित्यर्थः उदाहरणं प्रजल्पन्निति मत्यदेतन्न
 २२ तितयेन्नेकान्तः किमित्यत्ययोक्ते भिन्नासानूपारोपरो
 ननप्यंकान्तमपत्तापयतीत्यर्थः २६ कैतवमाह कै
 २२ तवमिति व्याजाद्यैः पदेः रपद्रुतैर्व्यञ्जमानत्वे कैतवापद्रु
 तिरिति उदाहरणं निर्यानीति अत्र कैतवादित्यनेन हक्
 पानतिहवः २७ उत्प्रेक्षा माह उत्प्रेक्षेति यत्र तप्यनिषे
 धं विना तप्यारोपः सोत्प्रेक्षा अपद्रुतिस्तु तप्यनिषेधे सती
 तिभेदः यत्रापद्रुतिनिषेधं विना हत्वादिकृन्नीयते सा उत्प्रेक्षा
 त्वन्मुखेति अत्र स्वभावसिद्धे पदौ अन्तुस्वैरेत्वन्मुखेत्या
 दिना हत्वात्कृत्येत्यतः सा उत्प्रेक्षा मम शोभा केवलानपर्याप्ति

तिपद्यशोभाग्रहरागयतेनवैरं करोतीत्याशयः २८ लुप्तो
 त्प्रेक्षामाह ३० वादिकपदाभावइति इयमुत्प्रेक्षानूनमिति
 पदस्योत्प्रेक्षाव्यञ्जकस्यसत्त्वादगूढाव्यञ्जकरहितात्
 गूढेत्यह उदाहरणं यन्कीर्तिरिति अत्राशेषभूत
 पर्यटनरूपविलासश्चान्तायाः कीर्तिः गङ्गावगाहनमु
 त्प्रेक्ष्यते नचमन्येशंकेद्यवंप्रायो नूनमित्येवमादयः
 शब्दाव्यञ्जकाः सन्तीतिभावः २९ स्मृतिसन्देहावआ
 ह स्यात्स्मृतिरिति स्मृतिभ्रान्तिसन्देहेषुयत्रयद्वरहितेन
 अस्मैवालङ्कारः पङ्कजमिति सदृशवस्तुदृशतिसदृशान्त
 रस्मरणादित्यर्थः ३० अयमिति अयमित्रेपूर्वाद्धेनधु
 पभ्रमः उत्तरार्द्धत्वस्यसन्देहावर्णितइत्यर्थः ३१ मीति

त्य

मयू.
५

चं. लो. तमाह मीलितं यदीति यत्र सदृशवस्तुन आधिक्येनाभि
टी. भूतं सदृशाकारं स्वरूपत एव तोपलभ्यते तन्मीलितं ३२
२३ सामान्यमाह सामान्यं यदीति यत्र समसदृशतया स्व
२३ रूपोपलंभोऽपि न वै धर्म्योपलंभस्तत्सामान्यामित्यर्थः ९
स्वरूपः कत्रनालक्षितः एकत्रनालक्षितविशेषतः ३३ इन्मीलित
माह हेतोः कुतोपीति केतचिद्भूतताविशेषे ज्ञाते भिन्न
तयायास्फूर्तिस्तु इन्मीलितं अत्र चन्द्रेण संकुचितेषु
पद्मेषु मुखानां भेदधीरित्यर्थः ३४ अनुमानमाह अ
नुमानं चेति अत्रेस्मिन्नेन कार्येणातस्या अन्तःस्थिता
भिलावेकारणमनुमीयते इत्यर्थः ३५ अर्थापत्तिमाह
अर्थापत्तिः स्वयमिति अत्रैकस्यासिद्धार्थान्तरमुपार्ति

त्ति सध्यति सार्थं पत्रिः यथोक्तं चन्द्रजयवर्गानि उपकृ
 ष्टपद्मजयो मुखस्येति भावः ३६ काव्यलिंगमाह स्या
 त्काव्यलिंगमिति यत्र नूतनस्याप्यस्य समर्थको वाक्य
 र्थः पदार्थो वा तत्काव्यलिंगं यथा स्मरजयसमर्थकः
 स्मरहरस्य हृदिसद्भाव इत्यर्थः अत्रासन्नेह किं त्वत्प्रसर इति
 भावः ३७ परिकरमाह अलङ्कारपरिकर इति अत्र स्रग्धे
 त्यादिविशेषणं साभिप्रायं शीतलान्वितेन नानापोषणं ते सं
 भवादित्यर्थः ३८ परिकरांकरमाह साभिप्राय इति अ
 त्र चतुर्भुज इति विशेष्यं साभिप्रायं दानसाधनानां भुजा
 नां देयसमसंख्यत्वे युगपदानसंभवादिति भावः ३९ अ
 त्रमातिशयोक्तिमाह अत्रमातिशयोक्तिरिति अतिश

चं. लो. योक्तिश्चतुर्धा तत्र कार्यकारणयोर्योगपक्षेऽक्रमातिशयः मयूरव
 टी. योक्तिः यथा अलिङ्गनीन्यत्र मोर्वीशरसंवन्धः शत्रूणां ५
 २४ भूसंवन्धेकाभरांतयोश्चात्रयोगपक्षं ज्याशदेतमोर्वी
 - वश्चिग्रहां ४० अत्यन्तातिशयोक्तिमाह अत्यन्ता
 २५ तिशयोक्तिरिति यत्र कार्यमेव पूर्वमुच्यते सा अत्यन्तातिशय
 योक्तिः यथा अग्नेमानगमनं पश्चादनुनयनं पौर्वापर्य
 व्यतिक्रम इति भावः ४१ भेदकातिशयोक्तिमाह भेद
 कातिशयोक्तिरिति अत्र तस्मादेव तस्य भेद उच्यते सा
 भेदकातिशयोक्तिर्यथा अहो इत्यादौ लावण्यलीलात्
 एवं भेदप्रतिपादनादित्यर्थः ४२ रूपकातिशयोक्तिमाह
 रूपकातिशयोक्तिरिति यत्र रूपकानैः स्थितं रूप्यं तत्र

रूपकानि शयोक्तिः यथा पश्येत्पादौ अत्र नीलोत्पलश
 राभ्यां रूपकान्यामेव लोचनकटाक्षरूपस्य प्रतीतिः एथेक
 यदेतानां भिद्यानादित्यर्थः तत्रासमर्थस्य तत्र सामर्थ्य ४३
 कर्तानि प्रौढोक्तिः यथा स्फटिकस्थितेर्जलश्वेत्येत्ये इत्यं यदि
 स्यात्तदेत्यं स्यादिति संभावनं यथा स्फटिकस्थितिश्च
 तजलासीत्कमोक्तिश्च प्रसूता तताचेत्स्यात्तत्तत्पुष्पैः
 = शः समंनेयथा स्यादित्याह प्रौढोक्तिरिति ४४ प्रहर्षसा
 माह वांछितार्थानि यत्र वांछितार्थादधिकप्राप्तिर्विचार्य
 ते यत्तेन तत्र प्रहर्षसां यथा दीपोद्योतनि मरिगाप्यमवर्णाः
 नेस्तयोदयवर्णानामित्यर्थः ४५ विधादनमाह इव्यमा
 शोति इव्यमाणादिरुद्रार्थं यत्र प्रतीयते न द्विधादनमि

चं. लो. त्थर्थः ४६ तत्त्वयोगिनामाह क्रियादिभिरिति यत्रां मष्ट.
 टी. यादिभिः संवन्धस्तत्र तत्त्वयोगिना यथासंक्रचनीत्या ५
 २५ दो अत्र चन्द्रोदये पद्मस्यैरिणीव दत्तयोः संकोचकार्त्ता
 २५ दित्यर्थः संकोचनीति तत्त्वयोगितायां प्रस्तुतानामेव
 का क्रियासंवन्धः पङ्कजानामिव सैरिणीमुरवानां तथा
 प्रस्तुतत्वात् ४७ दीपकमाह प्रस्तुता प्रस्तुतानां च तत्
 ल्यत्वे सति दीपकं मेधां बुधः सधामिन्दुर्विभर्त्ति विसृधां
 भवान् ४८ दीपके प्रस्तुतयोस्तत्त्वत्वमित्यर्थः अत्र
 राजैव प्रस्तुतः ४९ आवृत्तिदीपकमाह आवृत्त इत्या
 दि क्रियावाचकपदावृत्तावावृत्तिदीपकं यथा दीप्तेत्या
 दि ५. प्रतिवस्तूपमा माह वाक्ययोरिति यत्र वाक्यार्थ

र्थयोः साम्यं न तत्र प्रतिरूपमायथा तायेनेति अत्र तायेन डौ
 स्म्येन सूर्यो भजते इति प्रथमो वाक्यार्थः धनुषा शूरो राज
 ते इति द्वितीयः अतयोः साम्यं प्रतिवस्तूपमा अत्र तोयध
 नुषोः सूर शूरयोश्चोभयोः परस्परं साम्यात् एवं च यत्र वा
 क्यद्वयगतानां पदार्थानां सर्वेषां परस्परं साम्यं न तत्र प्रतिव
 स्तूपमिति सारं ५१ दृष्टान्तमाह चेद्विम्बप्रतिविम्बत्वेति
 संग्रामोद्दामकुङ्कुतिमाह स्यामहोतिविम्बप्रतिविम्बभाव
 शेन द्वाद्वयोर्दृष्टान्तालङ्कृतिमलप्रतिमलत्वेन योः संग्रा
 मोद्दामकुङ्कुतिरित्यर्थः यथा विम्बप्रतिविम्बयोरेकाच्छा
 यान्त्वा वाक्यार्थयोरेकाच्छाया भवति न तत्र विम्बप्रतिवि
 म्बभावः तयोर्यथा प्रकृत एव श्लोके तथा हि विम्बप्रति

चं. लो. विम्वभावश्चेद्वाक्यार्थयोस्तदात्तयोदृष्टान्तोलङ्कृतिः स्यात् मयूख
 टी. दिनिपूर्वाङ्गिर्थाः महत्त्वप्रतिमहत्त्वेचेद्भवत्तदासंग्रामो ५
 २६ दामहं कृतिर्लङ्कृतिः स्यादित्युत्तराङ्गिर्थाः अनयोः सम
 २७ छायात्वमस्त्येव चेदिति स्यादिति सुसावलं कृतिरिति द्वि
 वचनस्य च उभयत्रात्वयान् इदं शेषं स्यात् दृष्टान्तोलं कृति
 रित्युक्तमेव यथा संग्रामो दामहं कारो महत्त्वादित्येऽलं
 कारस्तथा प्रकृते दृष्टन्त इति दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकभावस्य स्फु
 टमवभासनादुदाहरणात् नरमाह दृष्टान्तश्चेति ५२ जा
 ता चेदितिकस्य चिद्भगवद्भक्तस्य नासायरां प्रत्युक्तिः १
 हृदि भवन्मूर्तिश्चेद्दृष्टा इत्यादिरर्थः ५३ निदर्शनामाह
 वाक्यार्थयोरित्यत्र सदृशयोर्वैक्यार्थयोरैक्यारोपं सोऽ

निदर्शना यथायेत्यादि दातृसौम्यताचन्द्राकलंकता।
योर्वविचार्ययोरसंभावितत्वेनसमयोरेवधारोपस्यस्फुट
त्वादिसुभयमपिअसत्त्वेनैकामित्यर्थः ५४ व्यतिरेक
माह व्यतिरेकइति उपमातापेक्षयाउपमेयस्य उपमे।
यापेक्षयाउपमानस्यविशेषेव्यतिरेकः यथाइवेत्या।
दोअभ्युन्नतत्वेनसाम्येसन्निकोमलत्वेनविशेषोपासना
दित्यर्थः ५५ सहोक्तिमाह सहोक्तिरितिजन्ममनोहा
रीयत्रसहभावस्तत्रसहोक्तिःयथादिगतामित्यादि ७
त्रेणसहागतद्रूत्यादिवारणायजन्मज्जनइति अत्रचम
त्कारविशेषाभावादित्यर्थः ५६ विनोक्तिमाह वि
नोक्तिश्चेदिति केनविदित्वायत्रप्रस्तुतहीनतानत्रवि

चं. लो. नोक्तिः यथा विनयं विना विद्यायाः ५७ समासोक्तिमा मयूख
 टी. ह समासोक्तिरिति यत्र प्रस्तुतवर्तते नैवा प्रस्तुतमवगम्य ५
 २७ तैसा समासोक्तिः यथा यमित्यादौ अत्र प्रस्तुतविशेषणाम
 हि नैव कामिनीसुरवचुश्चनस्य प्राप्तैरित्यर्थः खराडश्लेष ५८
 २७ माह खराडश्लेष इति यत्र पदं प्रत्येकं भिन्नार्थं खराडश्लेषः
 यथोच्छ्रितदित्यादौ अत्र कीलालपदस्य रुधिरजलपरत्वात्
 बाहिनीपतिशब्दस्य सेनापतिसरित्यतिश्रुत्यपरत्वात् ५८
 भङ्गश्लेषमाह भङ्गश्लेष इति यत्रार्थद्वयं पदसमुदायं स
 भङ्गश्लेषः यथा अजरेत्पताजरतामरताच अजरामरयोः
 रतार्थद्वयस्य समुदायेनाप्येति यथा यो ध्यापुरी अजरामरयोः
 रताप्रियात्तया जरामरभावः कस्य न प्रिय इति भा
 वेत्यः

वः अत्रयस्यपदस्यैकोर्यस्तस्यैवनापरः अपितुसमुदा।
 येनार्थद्वयंप्रत्याप्यते इति सभगं श्रेयश्चकारायः ६० अ
 र्थश्रेयमाह अर्थश्रेयश्च इति यत्रविशिष्यपदयोर्भिन्न
 योरर्थयोर्विशेषणार्थद्वयार्थमभिन्नाऽनेकेऽन्विताः।
 सौर्धश्रेयः यथाकटाक्षकुन्तलयोः कुटिलत्वादयः
 ६१ अप्रस्तुतप्रशंसा माह अप्रस्तुतप्रशंसेति यत्राप्र
 स्तुतप्रशंसाप्रस्तुतकप्याप्रस्तुतानुगाः प्रस्तुतेपर्यव
 स्यन्ति साप्रस्तुतप्रशंसा स्यात् यथाकर्मलेरित्यादि
 त्रप्रस्तुतानां धनवतां कथनायाप्रस्तुतकर्मलकथेत्या
 दि ६२ अप्रस्तुतप्रशंसाभेदानाह कार्येत्यादियथा
 च कार्यप्रस्तुतेऽप्रस्तुतकारणाभिधानेकारणोकार्या

चं. लो. मिधानं विशेषे सामान्यस्य सामान्ये विशेषस्याभिधा मयू.
 टी. नमिति रूपां नमव्यवसायिना किमयिन दुःकरमिति सा ५
 २८ मान्ये प्रस्तुतेष्वनुधेरिति विशेषस्याभिधानमित्यर्थः
 २८ ६३ अर्थान्तरन्यासमाह भवेदर्थान्तरन्यास इति य
 २८ त्रमुखो नार्थानुवक्तं सहितं अर्थान्तरमभिधीयते सो
 २८ र्थान्तरन्यास उदाहरणं हनुमानिति अत्र ह्युक्तरं किं
 २८ हात्मनामिति मुख्यार्थस्तत्सहितं हनुमानित्यभिधा
 २८ मिहितं यद्वा अनुवक्तं मुख्यस्यास्य साधकं उक्तरं किं
 २८ हात्मनामित्यस्य हनुमानित्यनेन साधनात् ६४ विक
 २८ स्वरमाह यस्मिन्निति यस्मिन्प्रत्यतो विशेषः पश्चात्सा
 २८ मान्यंततो विशेषः स विकस्वरो लङ्कारः यथा स न जिग्ये

इत्यादौ अत्रकतचित् सकश्चित्प्रक्रान्तो न जिग्येन जित इति
 विशेषः महान्तो दुर्धया इति सामान्यं दमाधरा इति विशेषः
 यः ६५ पर्यायोक्तिमाह कार्याद्यैरिति प्रस्तौतः कार्याद्यै
 र्यत्र प्रस्तुतमेव कारणाद्युच्यते तत्र पर्यायोक्तिः यथान्तरा
 नीति अत्रान्तरा न कोर्यरा शत्रुराणामुत्सादनं कारणाद्युच्य
 ने अत्रोभयोः प्रस्तुतत्वान्नाऽप्रस्तुतप्रशंसासंकरः ६६
 व्याजस्तुति उक्तिर्व्याजस्तुतिर्निन्दास्तुतिस्तुतिर्निन्दयोः
 इति निन्दयास्तुतेः स्तुत्यावानिन्दाया उक्तिर्व्याजस्तुतिः
 एकत्र व्याजेनस्तुतिपरत्र व्याजरूपास्तुतिस्तत्राद्याकस्तु
 इत्यादौ अत्रगङ्गायानिन्दाव्याजेनस्तुतिः अत्रनिन्दास्तु
 त्तिपर्यवसन्नाद्वितीयांस्तुतिर्निन्दापर्यवसन्नायथास्वतोः

भ्याः प. ७

थं. लो. किलकलौकालेकेवलं न दत्तव्रत्ताः येमौ नमो द्वंमुञ्चेति मयूरख
 टी. न कदाचित्परस्तवेशति ६७ आक्षेपमाह आक्षेपइति ३ ५
 २६ युक्तस्य योविचारेणाप्रतिषेधः स आक्षेपः यथाचन्द्रेत्या
 २९ दो अत्र प्रथमतः इदं दर्शनं विधिः यथा प्रिया मुरवे जायि
 निसानि नोचितमिति प्रतिषेधः ६८ गूढाक्षेपमाह गू
 ढाक्षेपइति यत्र विधिः स्फुटोतिषेधस्त्वस्फुटः स गूढा
 क्षेपः यथा सीता हररोन्मुरवे रावरां प्रतिमा शीचोक्तिः
 अक्रूर इत्यादिना विधिः स्फुटत्वात् चित्तयेदिना मृत्युः
 भयदशति नतिषेधस्यास्फुटत्वात् ६९ विरोधमाह
 विरोधइति यत्र द्रव्यगुणाक्रियादीनां परस्परं विरोधस्त
 त्रविरोधः यथा चन्दनस्य देहदाहकत्वमिति ७० विरो

धाभासमाह श्लेषादिभिरिति यत्र श्लेषकृतो विरोधस्तत्र
 विरोधाभासः यथा अपीत्यादौ अन्धकारस्याशिरिति विरो
 धाभावेऽप्यन्धकारवातित्यर्थे विरोधस्य स्फुटत्वात्तात्पर्य
 यविषयीभूतार्थभिन्नस्य विरुद्धार्थस्य प्रतीयमानत्वात्
 दन्धकारविशिष्टेन प्रकाराशासंभवादित्यर्थः ७१ असं
 भवमाह असंभवश्च यत्रार्थनिष्यत्तौ इदमसंभावित
 तमनेन कृतमिति प्रभृतिविरार्यते सोऽसंभवः यथा त्वव
 यसान्तरायरोजगोवर्जने करेणोद्भूते सति को वेदेत्यादि
 नागोपानामुक्तिः ७२ विभातामाह विभावनेति यत्र
 कारणविनाकार्यनिष्यत्तिविरार्यते सा विभावना यथा
 पश्येत्यादौ अत्राज्ञायोगकारणाभावेऽपि चरणयोर

चं. लो. नृत्ताकार्वरानादित्यर्थः रसासिक्तं रसैरसिक्तं ७३ मधुरं
 टी. विशेषोक्तिरितिकारणो सन्निकार्यानुत्पत्त्या विशेषोक्तिः ७४
 ३० यथा जन्मना मित्यदौ ततो हिलं च यिनु शक्यते रवर्वत्वात्
 न तत्वरूपेकारणो सत्यपि लंघनरूपकार्याभावः ७४
 ३० असङ्गतिमाह आख्यातभिन्नदेशत्वमिति यत्र कार्य
 हेतौ वैयधिकरणाय कार्यते तत्रासङ्गतिः यथा त्वदित्या
 दौ अत्र तन्मित्रस्वकारणस्य भक्तो गोवरानात् कार्य
 स्य भङ्गस्य भवत्कमेवरानादिति यत्र भिन्नो देशो न स रखा-
 तस्तत्रैव वैयधिकरणे सङ्गतिः यत्र तदख्यातस्तत्र ना
 सङ्गतिः यत्राभूत्वा पवन्ती सूरवीया वन्नयनिवक्रतांता
 वत्कटाक्षविशिवैवाभिद्यते हृदयं मम इत्यत्र वक्रता रू-

३

पश्यकारस्य धनुर्वल्यभेदस्य च कार्यस्य दृष्टव्ये ।
 न वैयधिकं रायस्यैव व्यातत्त्वान्नासंगानि रिति भावः
 ७५ विषममाह विषममिति अनुचिन्तयोरचयव
 रानि विषमं यथा चन्दनं भुजङ्गमयोरित्यर्थः ७६
 सममाह सममौचित्यत इति उचितत्वकानि समथ्या
 होरास्तनमराडलमिति विचित्रमिति यत्रैकक्रिया
 नुकूलं प्रयत्नस्तद्विरुद्धफलप्राप्तिं सृजति तत्र विचित्रं
 यस्यात्मना दुःखनिप्राप्ताविति ७७ अधिकमाह अ
 धिकमिति यत्राधारस्याधिक्यमुपवरार्पाधेयस्याधिक्य
 उपवरार्पणेन तत्राधिकं यथा गृहाष्टावाचामाधारा
 रागमाधिक्यमुक्ताधेयमाधाररागमाधिक्यवरानिमित्त्य

चं. लो. र्वः ७८ अन्योन्यमाह अन्योन्यमिति यत्र ह्योः मसू०

टी० परस्परसंपकारकत्वं तत्रान्योन्यं यथा निशा प्राशि

३२ मोः परस्परं शोभा धायकत्वात् ७८ विशेषमाह वि

३)

शेष इति प्रसिद्धमाधारं विना धेयवरानि विशेषः यथा
विना भास्यन्तं तत्किं सा विना तमित्यर्थः ८० व्या

ज्ञानमाह स्याद्व्याघात इति यत्रानन् क्रियासमर्थ

तदन्या क्रिया समर्थत्वेन वार्यते तत्र क्रिययोर्विरो

धेव्याघातः यथा प्रीति समर्थः कुस्ते मे मरणा मित्यर्थः

८१ कारणा मालामाह कारणा मालेति यथा प्राक्ता

सोऽयं यथा प्रातं कारणी श्वे गुफः कारणा माला यत्र पूर्वका

राणां तत्र यथा प्राक्ता राणीः गुंफः यथा नयेत्यादौ नय

श्रीत्यागात्तांकाराणां पूर्वमुपादानात् अग्नेग्रेकाराणां वर्णाने
 यथा प्राक्तकभराण्यथायशस्त्यागान् प्रियः त्यागश्चीर्न
 येन महीयेत्यत्र पूर्वतयः श्रीकाराणां त्यागो यशः काराणां
 इत्यग्निमं प्रिति पूर्वपूर्वकाराणां तेनोपात्तमित्यर्थः
 ८२ एकावलीमाह गृहीतमुत्तरीत्येति एकावलीत्यत्रा
 र्थश्चेति गृहीतमुत्तरीति गता भवति यथा नेत्रे इत्यादौ
 नेत्रे करारिन्निविष्टाने इत्यनेनोक्तयोर्नेत्रकरारिणोर्मध्ये
 नेत्रस्य त्यागोऽपि करारिणस्य ग्रेग्रहीत एवं च गृहीतमुक्तं
 मुक्तं यथा सा गृहीतमुत्तरीति तत्स्यामर्प्यश्चेति रेका
 वलीत्यर्थः दोः संभोजानुपर्यन्तप्रलंबौ तस्य भूभुजः
 इत्युत्तराद्वं ८३ मालादीपकमाह दीपकेकावली

चं. लो. योगादिति यत्र दीपकेका बल्योर्योगस्तन्माला दीपकं मयूख

टी. यथा स्मरेणोत्पादो तस्या हृदये स्मरेण स्थितिः कृता ५

३२ हृदयेन च त्वयितस्यो मतस्त्वय्येव मग्नं निवृत्तीत्यर्थः

32

अत्र दीपकं स्फुटमेव स्थितिरित्यस्योभयत्रान्वयात्
एकाविल्पिस्मरस्य गृहीतस्यो ग्रन्थगात्रं गृहीतमेव

ग्रेत्यज्यते यत्र तत्र गृहीतमुक्तमित्यन्ये ८४ सारमाह

सारो नामेति यदोत्कर्षरूपा स्मरता यथोत्तरं तदा सा
रः न च चकानुपपत्तिः उत्कर्षश्च सारतोत्कर्षरूपा

च सारता यथोत्तरमिति न्यर्थकरा गात्रचकारस्य त्वर्थान्

अन्यसारतानिषेधात् यथा सारमित्यादौ अत्र सा

स्वतकाव्या शिवस्तवानां यथोत्तरमुत्कर्षादित्यर्थः ३

कर्ष इत्यनेनापकर्षमादाय सारत्वायां नसारमित्युक्त
 मिनिभावः ८५ उदारसारमाह उदारसार इति यत्रो
 त्कृष्टत्वेन वरार्थमानो भिन्नोऽभिन्नत्वेन प्रतीयते स उ
 दारसारः यथा मध्यपेक्षया वरार्थमानं कवित्वमाधुर्यं
 श्रोत्रग्राह्यनयारसनग्राह्यात् तस्माद्विन्नत्वं मधुरत्वे
 नैकतया व्यपदिश्यते इत्यर्थः ८६ यथा संख्यमाह
 यथा संख्यमिति क्रमिकाराणां क्रमिकेऽन्वये यथा
 शत्रून् जयामि त्रं रज्जय विपच्छ त्रं विपदा वृत्तत्वं वर्जयेत्य
 त्रयथा संख्यं ८७ पर्यायामाह पर्यायश्चेदिति एकस्य
 क्रमेणानेकवृत्तौ पर्यायः यथा मुखोपमायाः पूर्वकम
 लेपश्चाच्चन्द्रे इत्यर्थः ८८ परिवृत्तिरिति यत्र न्यूनाभ्य

चं. लो. अधिकयोरेकंदत्वापरंगुह्यतेतत्रपरिवृत्तिः यथैकशरदाने मयूरस
 टी. नानेककटाक्षप्राप्तिरित्यर्थः एकशरैराशत्रुत्रिह ५
 ३३ त्पतंदीयस्त्रीरागंकटाक्षभाजनंजान इतिभावः टट
 ३७ परिसंख्यामाह परिसंख्येति एकमेववस्तुनिषिध्येक
 स्मिन्नाशोपरांपरिसंख्यास्नेह इति ट. विकल्पमाह
 विकल्प इति सङ्गमम् ट१ समुच्चयमाह भवसातमिति
 एकसंवन्धभाजांवहतावर्गानेसमुच्चयः यथामश्रुयं
 तीत्यत्रनाशादीनांवहतामेकत्रशत्रुगतत्वेनवर्गाने।
 दित्यर्थः ट२ समाधिमाह समाधिरिति यत्रकर्तव्य
 स्यकार्यस्यकेनचित्कारसोनसुकरतातत्रसमाधिः यथो
 त्काण्डतांचकलयइत्यौम्त्राभिसारिकासंगमसुमुस्मत्स

कस्यनायकस्यार्थसिद्धिः सूर्यास्तसमयेगते इत्यर्थः
 ८३ प्रत्यनीकमाह प्रत्यनीकमिति यत्रवलवतः श
 त्रोः पराभवेऽक्षमेतन्नदीयस्यपराभवेवरायति तत्रप्रत्य
 जै- नीकं यथायत्रेत्यादौ अत्रोत्पलाभ्यास्वजैत्रेनेत्रेनुमश
 केनेत्रयोः करान्तिविश्रान्त्यानुगतौ करौ भूषणान्
 याधरीकृत्वादिति वर्णनादित्यर्थः ८४ प्रतीपमाह प्रती
 पमिति उपमेयाषेक्षयोपमानस्य हीनतावर्णने प्रतीप
 मुरवापेक्षया चन्द्रादेरित्यर्थः ८५ उद्भासमाह उद्भास इ
 ति यत्रान्यगरोजान्यत्रदोषो वरायति तत्रोद्भासः यथास
 ज्ञानानां धनराहित्यं यद्भूतानामेवासौ दोषो गुणवदनाश
 यरामेव तस्य दोषो वर्णने इत्यर्थः ८६ तद्गुरोमाह त

वं. लो. दुरा इति यत्रान्ययोगेनान्यथाभूतं पुनराययोगेन ॥ मयूख
 टी. यैववरार्यतेनत्रतदुराः यथाग्रैवैयकीभूतस्यशेषस्य ५
 ३४ रुकाठरुचानीलनीतस्यकस्यचिद्रासोयशसाशुभ
 तोप्राप्तिः ८७ पूर्वरूपतामाह यद्वस्तुनोन्यथा रूपं
 ३४ चिन्नरूपं तथास्यान्यनमिवति तत्रैवपूर्वरूपतेत्यर्थः
 ८८ दीपइति अत्रनष्टस्योद्योतस्यपुनरुद्भूतः ८८
 अतदुरामाह संगतेनिसंसर्गपरगुराग्रहवोतदुराः ५ =
 यथाचन्द्रस्यसूर्योश्मत्वाग्रहमिति ९० अनुगुरामाह
 प्राकृतिद्वितीयसंविधानान्नसिद्धस्वगुरागोत्कर्षवर्णने
 अनुगुरां इह कटाक्षरुचावनसीकृतानां नीलोपलानां मि
 वेत्यर्थः ९१ अवज्ञामाह अवज्ञावरार्यतइतियत्रास्मिन्

॥ येत्यादिअत्रनोच्छादोऽपितु अन्यथाभावः पूर्वरूपतायां तद्वद्वत्वाह यदि तु वस्तु नोन्य ५४

सत्यपि नैतस्य किमयीति वार्यते तत्रावज्ञायथा चन्द्रोद्देय
 सन्निकमलगत्या चन्द्रेण गुरोर्न दोषः १०२ उत्तरमाह
 प्रह्मोन्नक्रमोक्ताविति प्रह्मोन्नरयोर्विन्नक्रमेणोक्तोऽ
 न्नं निवध्यते तत्रोत्तरमलंकारस्तेन व्युत्क्रमनिवद्रेनालं
 कार इति प्राप्नोष्ययेयंतदी सतरेति यात्यप्रमैयत्रेत्यादि
 १०३ उत्तर इत्याह अत्र संकेतस्य लमपि या कथितमिति त
 तस्यापि जिज्ञासाया मुत्तरदत्तमिति अपि तु सतरा इत्यनेन
 क्रमोक्तौ व्यवधानाभावस्तेन व्यवधानेनोक्तौ नोत्तमालङ्कार इ
 तिसूचितं स्फुटमिदं पुनरेता संवदं यथोदाहृत एवेन्नरद्व
 यप्रतीक्षावित्तिकश्चित्परवृत्तान्नज्ञानोत्तरं कस्यचित्ते
 ष्टापि हितं यथा नायकस्य निशाया मन्यकामिन्यनुरक्तस्य

चं. लो. श्रान्तरागमनेन तज्ज्ञात्वा कान्तायास्तत्परचनं तत्र न व मयूख
 टी. जागृतां जानं इदानीं शयनं कुर्वित्यभिप्रायेणाह पिहित ५
 ३५ मिति ज्ञा हंत्वच्चरित्तानभिज्ञेति तथा चेष्टाया आशयः
 १०४ परभीत्या यत्र व्याजेन वास्तवमर्थगोपयति तत्र व्या
 ३१ जोक्तिरिति १०५ वक्रोक्तिमाह वक्रोक्तिरिति श्लेषम
 हिन्नाकाकमहिन्नावायत्रवाच्यप्यतिरंकल्पते नत्रव
 क्रोक्तिः यथा मुंचमानं दिनं मानं मुञ्चदिनं प्राप्नोति न्यभि
 प्रायेणाकान्तेनोक्तेन श्लेषेणानं दिनं प्राप्तं मा मुंचेत्यर्थं
 कल्पयित्वा वदति मन्दममनन्दिनः प्राप्ति कथं सतुहरा
 निकेश्याह एवं काक्वापि द्रष्टव्यं १०६ स्वभावोक्तिमाह
 स्वभावोक्तिरिति स्वभावो यत्राप्तादेव सार्यते तत्र स्वभावो
 यथा चैर्यते ईतं भूद्वलिसंवनस्य सखीत्यादिना गोपनं भवेत्तैसरीरे नरागा १ त्युक्ता धूलि
 शंका निवारणादित्याह व्योजोक्तिरिति ५०५

क्तिः यथा करङ्गैरित्यादौ नृगस्वभाववर्णनमित्यादौ १७
 भाविकमाह भाविकमिति यत्र भूतस्य भावितो वाच्य
 स्वसादानकारो वरार्यते तत्र भाविकं यथा भीषणातोपव
 र्णनायातीत युद्धप्रेक्षणा वर्णनमित्यादौ १८ भाविक
 छविमाह देशान्मविप्रकृष्टस्येति यत्र देशविप्रकृष्टस्या
 त्मविप्रकृष्टस्य च सादात्कारो वरार्यते तत्र भाविक छविः
 यथा विप्रकृष्टानायायिकामुद्दिश्य मुंयकं प्रति वचनत्वं वसं ना-
 नित्यादि १८ उदात्तमाह उदात्तमिति ज्ञाद्यसंपदो न्यो
 पत्वक्षणात्वेनोक्तिः उदात्तं अन्यस्योपलक्षणांश्चाद्यं च
 रित्तंचोदानां यथा रुद्रपार्थयोर्ध्वंसानुमतः कस्याचिदुप
 लक्षणा मित्यर्थः १९ अत्युक्तिमाह अत्युक्तिरिति अ

चं. लो. दुतस्याप्तय्यस्यचशौर्यादेर्वर्णनमत्युक्तिः यथाकल्प मयू-
 टी. प्राश्विनोपित्वावाचने इत्यादिनात्युक्तिरित्यर्थः १११ ५
 ३६ रसादिवरार्यनेचत्वारो रसवदाद्योलंकारोभावोदयादि
 वरानिचत्रय इत्यादिपूर्वोक्तव्यतिरिक्ताः सप्तालंकाराः
 ३६ सन्तीतिकेयांचिन्मन्त्रेणुद्विरेकप्रधानत्वं नथासंस्तरि
 करौ एतेषामेव विन्यासात् लङ्गान्तरान्तरारण्यमीयत्रैक
 वालङ्कभस्तत्र शुद्धिरेकप्रधानता यत्र हयोरेवालंकारयोः सत्तरेक
 स्वप्रथित्यं तिलतराडुलन्यायेन स्फुटानेकालंकारता संस्तर
 ष्टिः दीर्घनीरन्यायेन स्फुटोऽनेकालंकारसमुदायः संकरः
 एते चत्वारो न्ये लङ्कारा इति केचित्तत्र एतर्हि पूर्वोक्तानां
 मेवालङ्काराणां विन्यासान्तत्वं लंकारान्तरमित्यर्थः क्वचि।

देकसैवविन्यासः क्वचिदन्यथेतिविन्यासभेदमात्रं न त्वलं
 कारान्तरं अन्यथा सानामपि विन्यासभेदे रसापत्तिरिति भा
 वः अपिच सर्वेषामलङ्काराणां प्रतिबन्धप्रतिबन्धरूपाणि
 विसदृशा ११० न्यलङ्कारान्तरासायुहनीयानियथाच विस
 दृशान्यूनं यथा यन्मध्यदेशादपितेस्सदमंलोलादिलक्ष्यते
 मृगालेस्त्रमपितन्मानिस्तनान्तरे इत्यत्र एतदधिकविस
 दृशान्नत्रमहत्त्वस्यात्र चाराडत्वस्य वर्णानात् मधुप्रतौचः क
 पितः स्वकीयमधुप्रपाप्यस्तु निमीलनैव विभ्वसमाक्रम्य वा
 लान्सङ्घाशोः कलङ्कमङ्केस्फुटमातनोति एतत्प्रत्यती
 कसदृशान्तनुत्तदेव तत्र प्रात्रुसंवन्धितः प्रतिकूलचरणाव
 र्णनात् शत्रोरैवाप्रतत्कथनात् अपिचैकालंकारप्रकारः

चं. लो. संभवादन्यत्राप्युच्यते यथा एष्यक्ता धर्म्यकथेन दृश्यरूप मयू०
 टी. त्वेन रूपक इवोपमयामपि उदाहरणं हनुमानिदीयोयंदूरमु ५
 ३७ ह्यासिनां जनः किंचरामदूवाभाति तेजोदग्धदृशाननः एव
 चित्पूरणोपमा एते स्तुपूरणोपमाया लक्षणा नंतरमुक्तं प्राची
 ३७ नानां मनैः एष्यक्ता धर्म्यहीनां लुप्तोपमा अत्र पूर्वाङ्गेन प्रति
 हन्वादि द्वितीयाङ्गेनालङ्कारान्तरमप्यस्तीत्याह सर्वेषामि
 ति उपाधिः प्रकार उद्भिन्नः कथितः अन्यत्रापि संभवतो
 योजनीय इत्यर्थः मालापरम्यराचैषां भूयसामनुकूलके
 मनुष्ये भवन्तः कापि ह्यलंकाराङ्गतागते शब्दपदाप्येवा
 क्यार्थे वा क्यार्थे स्तवके तथा एते भवन्ति विन्याससंभवा
 ति शायान्मकः एतेषां मनुप्रासादीनां शब्दार्थालंकारा

रागमाश्रयविशेषजिज्ञासाशालिनः प्रतिनंत्रालंकारे
 शुशब्देनुप्रासादयः रूपकादयः पदार्थिउपमादयः वाक्यार्थ
 दृष्टान्तादयः वाक्यार्थस्तवके १२ १३ १४ १५ १६ १७
 तत्ररूपकादयो विन्यासात्मकाः अतिशयोक्तिप्रभृतयो
 निशयात्मकाः स्वभक्तिप्रभृतयः स्वभावान्मका इत्याह
 एतदति किंचानिशयस्योक्तिः अतिशयोक्तिरित्येषा ७
 रस्यारेखालंकारमात्रमतिशयोक्तिरूपमादावप्यनिश
 योक्तिकेयमादित्याह कस्यापीति ११८ एतद्वृथयति
 अलंकारेषु सर्वेषु दधानेष्वापि साम्यतां वैलक्षरायं प्रतिव्य
 क्तिप्रतिभातिमुरेव शिव अतिशयोक्तित्वेनालंकारत्वेन वा
 समेष्वपि उपमादिषु प्रतिविम्ब किं वैलक्षरायमस्यैव स्रव
 त्वेन समा

चं. लो. नामिव मुखानामित्याशयः साम्यतां समतां च नु रोधा मयूख
 टी. न तथा यदि यथा कथंचित् साम्ये भेद उरस्कारेणानोपमादि
 ३८ नाम्नाश्च यकथनंतदा कुराडलकटकादयो भेदानां का
 ३८ यीः स्युः तत्रापि यथा कथंचित् साधर्म्यसत्त्वान् ३ न्याह
 अलंकारेषु तथ्येषु यद्यनास्यो मनीषिणां तदेवाचीन
 भेदेषु नाम्ना योप्य दृष्टान्तान् तथ्येषु कुराडलादिषु अ
 वाचीना उपमादयः कुराडलावदिष्टास्तथैवात्रालङ्कार
 पदप्रयोगान् यद्वा ननूपमादितो ग्रन्थान्तरसिद्धाद्भावता
 न्येष्यलङ्कारनिरुक्तास्तत्र किं वीजमिन्यत आह तथ्या
 वाचीनयोः पूर्वग्रन्थलिखितेन ननु न्यमात्रलिखितयो
 रलंकारता प्रयोजकरूपसाम्ये र्यादितथ्येनालङ्कारपद

प्रयोगः तदा र्वाचीनेपिमास्तुनखेवमित्थाशयः १६
 १२. १२१ ३तिश्रीवीरभद्र चंद्रालोकमयूरवः पंचम
 इहसप्रपंचोभूत् ५ वलिंसंपदोत्तरावंदेवनिकायस्तु
 नंसततंवयमिहविघ्नविहन्त्येप्रराताष्टुलवामनंमन
 साश्रय रसानुगुणानयाविभावादिकप्ययति अलं
 वेति काश्यांविभावःसद्धिआलम्बनोद्दीपनभेदान्
 तत्रशृङ्गारालम्बनंकान्तःकान्तचउद्यानादिरुद्दीपनं
 एवमन्यत्रापि अनुभावःकार्यं यथाशृङ्गारेभूतेपस्मिता
 दिभावःसहायःसहकरीसएवव्यभिचारिपदेनाप्युच्यते
 इत्यर्थःव्यभिचारिणांभावत्वेनव्यवहारोग्रन्यान्तरे
 नास्तीतिचेन्नव्यभिचारिभावश्चिकीर्ष्यप्रकाशाएव
 भिधानात्

चं. लो. १ रसरूपमाह गलद्वेति स्याद्यीभाव एव इत्यादिः १ मयू०
 टी. रसः ननु न स्य स्वरूपस्य सर्वदा सत्त्वात् सर्वदा रस ६
 ३८ व्यवहारापत्तिरित्याह विभावित इति अभिव्यक्तका मि० ३
 ३४ रसमाह विभावाद्यैरिति अभिव्यक्तिस्थलमाह
 काव्य इति काव्यनाटकयोः श्रवणो न रसः प्रतीतिरित्य
 र्थः न त्वभिव्यक्तिनाशदशाया मपि रसव्यवहाराप
 त्तिरभिव्यक्तत्वस्य पूर्वसत्त्वादत आह आस्वाद्यमा
 नैकाननुरिति आस्वाद्यमानसेवनस्य स्वरूपनंत्वस्वा
 दितमास्वादनीयं चेति यावद्भावना तावदेवरसत्वमि
 ति भावः ननु दुःखात्मक कुराणादौ प्रवृत्तिर्न स्यादत आ
 ह आह्लादं विकाशयन्निति नत्रापि अद्भुतविवादि प्रेक्ष
 भा

वा
 शोतसुरभाभिव्यक्तिरेवभवतीत्यर्थः ननुविभावादिता
 त्याभिव्यक्तोभासमानस्यसत्त्वेतन्नदेववशादत्यस्यापि।
 भातेतस्यापिरसत्त्वंस्यादत्तम्राह गलदिति अन्यतत्रतभा
 सतएवेत्यर्थः कइवाद्वा दं विकाशयन्जडात्मनाह येयुमि
 तन्मलयर्जलेयइवजडात्मत्वंविशेषगौकिमिचेत् नह
 दयेष्वजडात्मनामितिपाठस्यात्मसमानत्वान्नस्यचदा
 र्थितिकएवान्वयोपगमान् अजडात्मत्वंतत्रद्रुसपरि
 शीलनेभ्यासस्यपाठवत्वमनएवशांताभ्यासिनानमृ
 गानिव्यक्तिः विस्तृतमेतदस्माभिग्रन्थान्तरेषुतत्रैवा
 नुसन्धेयम् २ ३ अंगारमाह रतीतिरन्यारब्धांस्वायी
 भावोयस्येदृशाग्रान्मायस्यष्टङ्गः विविधश्रसः संभो

चं. लो. गादिभेदेन तत्रातं वनविभावः कान्ता कान्तश्चोदीपनविभा मयू.
 टी. व उद्यानादिरनुभावः कटादादि उन्मादादिव्यभिचारीश्रा ६
 ४. द्विदग्राह्याश्रातस्यादिभिन्ना इत्यर्थः संभोगोदाहरणं
 40 ममेव गुरुसविधराघायां माधववदनाभिलाषिणीन
 यनेपंजरचक्रममारांखंजनमिथुनं निरस्करुतविप्रलं
 भोदाहरणम् ममेव विस्मृतस्मितस्मितमुखीनिरीहि
 ताशालिहवरमाविन्नमानसाराधिका निशिनिकुञ्जशा
 तिनीत्वं विनायडुपतवसीदति हस्यमाह हासेनि हा
 सः स्यायी यस्येदृशो रसो हास्यस्तत्र विभावः कौरुष्यादिः
 अन्तभाव उत्फुल्लगाराडत्वादिव्यभिचारीश्रावहित्या।
 दित्यर्थः उदाहरणं ममेव दृष्ट्वा किं कुरुते गतः स

मथुरामित्याकलयोहवादेनर्हसन्नयोद्वराणाङ्गमपिन
स्यान्तुंक्षमायोवन्नान् विस्फूर्जन्करनालिकापटुखंघ्री
त्फुल्लगाराडस्थलंतिः शंकं कथयन्निगोपसुदृशः कु
न्नारतिंश्रीयनेः ५ यस्यशोकः स्यायीभावः सकरुराणो
रसः नस्याभीष्टवियोगादिर्विभावः अश्रुपान्नादयः
अनुभावाः रत्नान्यादिव्यभिचारीत्याह अभीष्टेति
उदाहरणं ममेवस्रगमुविदृशकाराठकाराडेदृश
रथनन्दनसायकेनलूतेहृदिमयेडुहितर्दृगमुसित्तः
करुरारस्मत्तरुणोवभूवभूयः ६ रौद्रमाह क्रोधेति
यस्यक्रोधः स्यायीमान्तर्यादिर्विभावोहस्तनिष्येषा
दिरनुभावः संमोहादिव्यभिचारीसंरोदृशतिउदाहरणम्

चं. लो. ममेव आगर्भमावृद्धममर्षशीलः स्मरन्पितुः दत्तकृता मयू.
 टी. पराधं परश्च धेनेषभृगुप्रवीरः प्रारौर्वियोज्यायारिपूजिष्व ६
 ४१ नन्ति ७ वीररसमाह उत्साहेति यत्रोत्साहः स्यायीप्रभा
 ५१ दिर्विभावः स्येर्वादिर्नुमावागर्वादिर्व्यभिचारीसवीरश्च
 नि उदाहरणं ममेव आचर्योद्वाविहैतौ शरकलशभेवौदो
 शाभूस्तत्सामानोभीष्मस्तान्नस्यत्तात्तेन धनुषिसदृशाः
 करीडयोधनाद्याः इत्यहं नव्यचिन्ताकुलहृदयतया कौ
 रवाराणं पुस्तनादीषद्दोः स्तम्भशालीसमिनिविजयते
 पाण्डवः खंडवारिः अयानकमाह व्याच्चेति यत्रभयं
 स्यायीव्याच्चादिर्विभावोवेपितादिर्नुमावोमोर्दिव्यभि हा
 चारीसंयानकश्चि उदाहरणम् ममेव दृष्टागमन्मति
 भ

समुद्रतयारिजा नमभ्युद्यतास्त्रमजितं परेरुण देवाधिप
स्ययारिमीलितनेत्रमाभातमैरावरोवपुषिवैपथ्युरावि
रासीत् ८ वीमन्त्रमाह स्यायीति यत्रस्याजुगुप्सा
अनिष्टेक्षणादिर्विभावो निष्ठीवनादिरनुभावो मोहाद्या
व्यभिचारिणाः सर्वा मन्त्रमिति उदाहरणा ममेव कुशात्र
शिरभिः कस्योर्विधाय प्रयां मां स्तितान्स्वर्णा इत्युक्ता
हस्वरोडः स्त्यानेरिष्टरां रुधिदैस्तनोति तृप्तिं पिष्टरां
भृगुवंशवीरः १० अद्भुतमाह अद्भुतमिति यत्र स्यायीभा
वो विस्मयाख्ये मायादिर्विभावो रोमांचादिभावः स्तम्भा
दिव्यभिचारी सोद्भुतमिति उदाहरणं ममेव चित्रमत्र चरि
तं मेतो भुवोगोपिकाः पृथुतदत्तचेतसः श्रीपतिः परम

२३

चं. लो. शोभनाकृतिः कुत्रयाचिरन्तरं वशीकृतः ११ शान्तमा मय-
 टी. हनिर्वेदेति यत्र निर्वेदः स्याद्यी सन्संगादिर्विभावः १ ६
 ४२ क्षमादिरनुवः स्तम्भादिव्यभिचरी सशान्त इति उदा
 ४२ हरां मम मित्रे शत्रावुदासीने न प्याकाञ्चनकाच
 योः कदाचिच्चेतसो वृत्तिः समामममविष्यति १२ देवा
 दिविषयारतिः साभावः अपि च ये व्यभिचारिणः सन्ति
 विद्यमानास्ते वेद्यमाना व्यंग्याभावाः अविद्यमानस्य
 भावशान्त्या दोगरातादित्याह रतिरिति देवविषया
 यप्यामम इह देवदेवतवसेवया र्थये सङ्कतैः कृतैरपि
 यपूजन्मभिः गुरुडाधिकरूढमवलम्बामामकीननुचित
 वृत्तिरपभीतिरेधत्ताम् गुरुविषयानुमानरवंडपरी
 उः

द्वायांममयुक्तिश्चेरिति विमिता पूर्वपक्षोपनक्रस्फुटं चक्रस्फुटं ।
 विकटतानुगविस्तारभाजिन्यायांभोधोयेदिहवदुधीमादृशोवोध
 संपद्वीजंतस्याः प्रथितमतिर्दीपैत्कीममेव राजविषयरणीयया
 ममेव प्रस्थानवक्त्राद्यनिकलितदिशंधावदम्भान्यवेगच्छिन्नज्या
 चक्राधुलीभरभरितनभोमराडतन्त्रयातितावत् ज्ञानाभिः सं
 धिर्जवविजितमहावातवेतः प्रचारश्चरो दुष्टारिवर्गविषमगिरि
 दरीगद्वयंतंनिनाय १३ रसाभासादिकमाह सर्वेति रसाभा
 साभावाभासाश्चेतेनोक्तित्याभावयंति कान्ते चितीचसर्वसाधा
 रणांप्रेमप्रश्नयश्चतस्याविधइत्यादिरूपेति उदाहरण ममेव वा
 तांदोलितनीलनीरजवनीलावरायपाटश्चरैरुल्लासैः स्वदृशोः ।
 कृशोदरिमुहुः केभावनीयास्त्वयासौभाग्यैकजयौदिवोनिजवपुः

वं. लो. कान्त्यामनोजन्मनः संभाष्याः कतिवास्मितामृतरसासिक्तेर्णि मयूस्त्र
 टी० रांगोरवैः अत्रैकस्यामृनेककामुकविषयोभिलाषोवर्णयितुम ६
 ४३ नुचिन्तुपनिवद्भुः स्वरनुत्त्वामनः स्मरहरसमंप्रश्रयसमाः परे
 ५३ देवैर्लोकाः कतिचननतेहानितिपत्तायतौवेदव्यासप्रभृतिनि रि=४
 खित्ताप्येकविडुयास्तुतौवातत्वेवापरमसविद्यास्त्वयिगिरः शे
 अत्रमहारुद्रेसर्वसाधारणाः प्रश्रयोनुचिन्तुपनिवद्भुः पामराणां
 भावशान्त्यादीनाह भावस्येति मम पार्वत्याः दाहिताबंघ्नीस्त्व
 लन्त्यामौलिगङ्गायातिनशंभावशोरोत्तुजानेनयनपंकजेअ
 त्रकोपस्यशान्तिंघोरेति कुञ्जुभवनस्य विलोक्यविद्युडन्यो
 तमाहृतममास्तदनङ्गमेवकानिप्रभृष्टनिमिरामवधाय
 राधाविद्योपवर्त्मानिदृशंमथुराधिनाप्यः अत्रोत्कृष्टकसोद

यः विलम्ब्य कस्यचिदुपागतो यमतः परावर्तितः दृष्टिस्तुष्टि
 प्रवर्तिता कुक्षितवक्त्रलक्ष्मीराधाहरीलोकगुरौवभूवक्त्र
 कोपौत्सुक्ययोः साधिः नद्यः कुत्रपराः क्वदैवतवशाद्भूतामि
 भूयोपित्तं तत्त्वानाद्बहुसंपदोजलतयादृष्टाश्चरुषप्रदाः
 स्यात्स्येतद्विरहात्तुः किंयंदहं जानिचसाहुर्लभाचेतः स्वास्थ
 मुपैहि केनवपुयाहारद्वयप्ययास्यति अवित्रकोत्सुक्यमिति ३
 स्मरणाशंकोदेन्यद्यतिचिन्तानां शवलनाद्येः समावेशसं
 धिः बहूनां शवलतेति पूर्वोपमर्देनापरवृत्तौ तु तस्याक्काका
 र्यमित्याद्युदाहरणं १६ अथरीतयः श्राव्यमिति द्वित्रिच
 त्रैः पदैः समासेषाञ्जालीपञ्चषट्सप्तपदैर्लट्ठीयाश्चष्टुना
 दिभिर्गोडीयासर्वथा समासाभावेवैदभीयस्मिन्नसेयारीति

चं. लो.
टी.
४४
५५

रतुक्कुलौसातत्रकार्यं यथाशृंगारैवैदमीरौद्रेगौडीयेतिभावः १७ १८ आ मधुख
चवृतीराह मधुरायामिति निजैः पञ्चमैर्वर्गस्थ्याः समाक्रान्ताः ६
निजपंचमयुक्तशिरसः वर्गीयाः लंकारेण संयुक्तश्चलकारः रसो
चद्रस्वव्यवहितौ मधुरायामित्यर्थः रेफाक्रान्तश्चिककारादयो १८
वर्ग्यारेफाक्रान्तायकारराकारौ चतत्रवर्गेषु टवर्गः पंचमश्चन
कारादिर्नरेफाक्रान्तः ट्कारस्य चराकारवर्गस्य निषेधः वाकार ज्व=
स्योपादेयत्वेनोपादानात् तवर्गः ककारेणायकारेणक्रान्त
स्तद्धोवर्तितकारश्चककारस्य मूर्द्धनि प्रोठायामित्यर्थः २०
सर्वैरिति सकारस्योपरिककारादया सर्वसर्वेषामुपर्यधश्च
रेफहकारो रेफे रोगौयत्रैकत्रचसंयुक्तः शकारयकारौ स्वतः के
वतौ संयुक्तौ च ग्रन्थान्नरात्परुषायामित्यर्थः २१ लकार इति

अन्त्यैरित्यनेन लकारसंयोगेपितदोषः धकारभकारचकाररे
 फसकारालघवोललितायामित्यर्थः शेषा इति शेषाः षको
 रादयो वृत्त्यनारेतु प्रयुक्ताः पृथगप्यवाऽन्यसंयुक्ता भद्रायामित्य
 र्थः २२ एवंचाक्षरविशेषवित्यासनिवन्धनावृत्तयश्चत्यर्थः ३१
 दाहुरां तर्ककर्कशाधियां स्मरतोररां मरुरागितानं दायसाहि
 त्यपरिशीलनसंसाधनामेवोपयुज्यन्त इत्यर्थः २३ वीप्सोति
 वीप्सया वारंवारं उत्सर्पन् यन्मुखं तदा ईयथा स्यात्तेथा।
 चनागमे मयूरस्त्यं नद्रु ललनात्तरभसंधत्ते इत्यर्थः तौर
 सामित्यने प्रौढात् यामित्यने प्रवाचनेत्यने ललिता शेष
 भद्रा २४ श्रीवीरभ० मयूरवः षष्टः स्फुटा प्यतंतीतः इ० प्र०
 षष्टो ६ मयूरवः राजन्यकूटकाननदावान्नतेजसोराशिः

ल=

चं. लो० परमुपरासप्रतिभटपुननागीतोहरिर्जयति इदानीं व्यंजना ॥ मधुख
 टी० यास्त्रिधावृत्तीराहवृत्तीति व्यंजनालक्षणाशक्तिरूपैर्युक्ता ७
 ४५ भारतीक्रमेणागंभीरादिसंज्ञामुपलभत इत्यर्थः जाह्नव्या
 ५० स्तिपय्यागत्वं प्रसिद्धमेव १ व्यञ्जनामाह सामुख्यमिति
 यथा लोलादीकृचनसामुख्यं विदधानाकमपिकटादोरा।
 कृत्वाप्यीकरोति तथा स्फुटमर्थान्तरसामुख्यं विदधानाया
 गिरः शक्त्यादिवशेनार्थान्तरं प्रतिपादयन्त्या इति यावत्
 अर्थान्तर इति आवर्तनीयं तेन शक्त्यादिनार्थान्तरं प्रतिपा
 दयन्त्या अर्थान्तरे शक्त्यादिभिन्नो व्यापारो व्यञ्जनेत्यर्थः १
 कदाचन साम्येन सन्मुख्येन लोकनादिवत्कटाक्षस्य शक्त्या
 दिना व्यंजनायाः सौभाग्ययुक्तं तत्र लक्षणा मूलस्य व्यं

गस्येहोभेदो एकं वाच्यस्याऽनुपयुज्यमानतया र्थांतररूपेण परिणामे
 मेऽपरमनुपययमानतयातिरस्कारे तत्राद्यं मयेदमुच्यते त्वंसा
 वधानतयातिष्ठेत्यत्र हि उच्यते इति कथ्यतमनुपयुक्तं तत्कर्तृ
 ककप्यातस्वतन्मुखवाहचनतिः सरणादेव प्राप्तेरित्युपदिश्य
 ते इति लक्ष्ये परिणामसामान्यविशेषभावश्च संबन्धः स्वस्याप्त
 त्वंचव्यंग्यं द्वितीयं चापकारिरायुपकारीत्वमित्यत्रापकारि
 रायुपकारित्वं वा धृतं विरोधसंबन्धेनापकारं लक्षयति मया
 त्वंमनुष्याग्नेतनं प्राप्तेन नानाभिधीयसे इति स्वस्य साधुत्वं व्यंग्य
 मित्यभिप्रेत्याह अविवादितेति लक्षणास्य लेवाच्यस्यावि
 वक्षाभवति तादृशिव्यं जनावत्तिकाव्येहोभेदो वाच्यस्य द्वैवि
 ध्यादित्यर्थः यत्र वाच्यस्य वक्षाभवति स्वव्यंजको विवादितत्वा
 वि

चं. लो. अः शक्तः सन् व्यंजक इति यावत् सधिविधः ३ यत्र व्यं मयूरव
 टी. जकव्यंगयोः क्रमः प्रतीयते स एकः यत्र न प्रतीयते स द्वितीयः ७
 ४६ इत्याह द्वाविति तत्राद्यस्यैकचत्वारिंशद्भेदाः द्वितीयस्यैव
 ५४ इत्याह चत्वारिंशदिति लक्षणा मूलयोस्तु पदवाक्यगामित
 या प्रत्येकं द्वित्वे चानुर्विध्यं सर्वसंकलने एकपञ्चाशद्भेदाश्
 त्यर्थः ४ तत्र शब्दशक्त्युद्भवोऽर्थशक्त्युद्भव उभयशक्त्युद्भव
 श्रौतिभेदा लक्ष्यक्रमस्त्रिविध इत्याह त्रिद्योति स्फुटक्रमः लक्ष्य
 क्रमो यत्र शब्दः परिवृत्त्यसहः स शब्दशक्तिजः यत्र परिवृत्तिसहः
 सोऽर्थशक्तिजः यत्र कश्चित्परिवृत्तिसहः कश्चित्स उभयशक्ति
 जः इत्यर्थः यत्र रसादिव्यंग्यः सोऽस्फुटक्रमः तत्र विभाटे व्यंज
 कस्य व्यंग्यस्य च रसादेर्विद्यमानस्य क्रमस्य कालसंज्ञिकव्यंजना

प्रतीतिरेवंचसोलक्ष्यक्रमत्वेनैकश्चेत्याहरसेति प्रमुखशश
 देनशकलतादिगृह्यते ५ शब्दःशक्तिजन्मादिविधोवस्तु
 नोव्यक्तेकोलङ्कारस्यद्वितीयइत्याह वस्तुलङ्कारयोरिति श
 तिरशनिश्चतस्रश्चेर्निहन्ति कुम्पसिनोरेन्दुयस्मैत्वमित्यत्रविरुद्धा
 वपित्वदनुवर्तिनोभवतइत्यत्रव्यंगेशब्दशक्तिर्मूलंशब्दान्त
 रेणातपीरुपादानेऽप्रतीतिःनिरुपादानसंभारमभिन्नाविवत
 न्वतेजगच्चित्रंनमस्तस्मैकलाभ्याच्ययभूलिनेइत्यत्रव्या
 तिरिकालङ्कारःअत्रापिशब्दशक्तिश्चित्रादिशब्दप्रयोगंविना
 प्रतीतिःअर्थशक्तिजोदादशविधइत्याह अर्थेति नादिश
 द्यतिनद्यथेति ६ व्यंजकस्यप्रथमतश्चत्वारोभेदाःअलंका
 रव्यंजकंवस्तु वस्तुव्यंजकोलंकारःअलंकारव्यंजकोलंकारः

इति

चं. लो. वस्तुव्यंजकं वस्तुभेदात् ७ एतेच त्रिगुणाः कवितिवद्भवन्तु मरु-
टी. प्रौढोक्तिनिष्पन्नाश्चत्वारः कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नाश्चत्वारः ७
४७ स्वसिद्धाश्चत्वार इति भेदात् एवं च द्वादश भेदा इति यावत् इत्या-
ह चत्वार इति यद्यस्मादुदाहरणानि जानते हि कथा शीलास्ता-
धन्या व्रजसुभ्रुवः अहंत्वमिमुखे कृष्णस्मरशास्त्रेऽप्यस्मृतिः
वस्तुनात्र व्यतिरेकद्वारा स्वस्य धन्यत्वं व्यंग्यं अतिशायितः
स्मरशरवशात्वात् वस्तुपदेन चात्रालङ्कारातिरिक्तं गृह्यते
अत्रैकैव वस्तुः प्रौढोक्त्या सिद्धिः किंतु प्रौढोक्तिमन्तरेण च द-
मानत्वं ब्रह्मसिद्धिश्च सिद्धत्वमिति यावत् इदमेव स्वसिद्धत्वं श्री-
हरेर्भुजयोरनन्तश्चारादस्य पतिष्यतः प्रागेव प्रस्थितो वीरसः
पीडनशंकया अत्रोत्प्रेक्षया मुखे वैवराय्यादिरूपं वस्तु नस्ति

नामनस्य धातुवर्गाणीत्युद्गासमृद्धेव कविवदननतलिनतिलया
 मी निर्भीरां नृत्तनंतनुते अत्रोत्प्रेक्षयाव्यतिरेकः ब्रह्मसृष्ट्यपेक्ष
 याकविस्तृष्टोप्रकर्षप्रतीतिः अत्रकविप्रोढोक्तिः रसेशका
 यावाचिस्यद्धायाअसंभवान् ममवदसिसखिवंसप्रति
 बहुभपरिरम्भनः शान्तेचन्दनस्सोधिनिहनः शान्तेभूत्पू
 र्वमुद्गोपि अत्रप्रियांगासंगाहितशैत्यवद्भूतः संसर्गेराचं
 दनस्य शैत्यजानमिति वस्तुकाविनिबद्धवत्प्रोढोक्तिमि
 व्यन्नवस्तुतत्तादृशत्वाभावान् तेनचममनदविरहेचंदना
 दयोनुकूलाइति वस्तुव्यंग्यं एवमन्यदुदाहार्यं एवैहोत्प्रेक्ष
 रागमूलोशक्तिमूलेषु दोशवदशक्तिजोद्वादशाथशक्तिजाः
 ८ एकउभयशक्तितइत्याह शब्देतिअयंवावाक्यात्वेत्यर्थः

चं. लो. अस्फुटक्रमो रसाद्यात्मा पदैकदेशादिरूपाश्रयभेदेन मयू.
 टी० श्रीठाशत्याह पदैतिलिरिवितस्तेभूमिमित्यत्रावुद्धिपूर्वकं लि ७
 ४८ खनंयदैकदेशेन द्वितीया रूपेणाप्राप्यते रचनायया पुरुषव्य
 ५४ त्वयेन हासः वरगः मृगारादौ मधुरादिः वाक्यादयः प्रसिद्धा एते
 व्यायन्नाना पदव्यंजकानां तत्र वाक्याश्रयः यत्रैकपदव्यंजक
 तानां तत्र पदाश्रयः प्रवन्धागताभेदानां टकादौ प्रसिद्धाः अर्थो
 तरसंक्रमितवाच्यान्पनानि स्मृतवाच्यस्वरूपा विवक्षितवाच्य
 भेदो वाक्यपदयोरिति द्विविधो विवक्षितवाच्यतत्त्वक्रमप्रभेदे
 युशब्दशक्तिजो व्यंजमानवस्त्वलङ्काररूपो वाक्यापदयोरि
 ति द्विविधो अर्थशक्तिजा उत्तरीत्या द्वादशाविधा पदवाक्य
 प्रवन्धेषु इति षड्विंशद्विधाः उभयशक्तयुत्यस्तु वाक्य एव क

स्यचित्पदस्यपरिवृत्तेः एकपदेसंभवान्न षड्भेदास्सादीनां
 एवंसर्वकलनेषु कृधनेरैकशब्देदा इतिक्लृविवादितवा
 च्यस्यधोभेदाश्चदशान्तिजोधोअर्थशक्तिजोधादशउभ
 यशान्तिजस्त्वैकएवंस्फुटक्रमभेदाः पंचदशाएकोऽस्फुटक्रमः
 एवमष्टादशभेदास्तेष्वस्फुटक्रममुक्त्वाथेवशिष्टाः सप्तदशादास्ते १ भे
 देषुभयशक्तिजमुक्त्वाऽवशिष्टाः षोडशाद्विरुणास्तदाश्रयोः पा
 दवाक्ययोर्भेदादित्याह एध्विति ८ १० अर्थशक्तिजस्यअन्ये
 पिद्वादशभेदा इत्याह प्रवन्धेपीतिसंकरसंस्थितिभ्यां पुनः सं
 भेदेवाहुत्यमित्याह संभिन्ना इति ११ १२ पुनर्व्यंग्यस्यविभा
 गान्तरमाह वक्तृस्फुटमिति पूर्वप्रयंचितेव्यंग्यं द्विविधंवक्तृ
 स्फुटंस्वांकुरितंचनत्रवक्तृवोधाधिकुमभाप्सितव्यंग्यंवक्तृस्फु

वं. लो. अत इ पं वक्तु रभि प्राया विषयः सहृदयेः प्रतीयमानं स्वांकुरितं । मद्युख
 टी. गिरो व्यंग्यं यतस्तत्स्वयं वक्तु तात्पर्यं विनैवोच्छसितमित्यर्थः ७
 ४८ एवं च वक्तु तात्पर्यं विषयीभूतं वक्तु स्मृतं न द्विन्ने स्वांकुरितमि
 नि सिद्धं २३ न वक्तु स्मृतं चतुर्विधं यत्सहृदयं मात्रे प्रणिषा
 दयितुमभिमतं साधारणं यथा येनामकोचिदिरुतः प्रप्य
 ४९ यत्तवज्ञां जानन्ति ते किमपि तात्प्रतिनेषयतः उत्पत्स्य
 ते स्तिममकोपि समाधर्मकालो स्वयं निरुद्धा विपुला चष्टि
 गर्वा अत्र वर्गी विष्कारः सर्वसाधारणो व्यंग्यः बोद्धुः साधारणात्वा
 त् यत्र बोध्याभिप्रायेण प्रयोगस्तत्रामंत्र्यप्रतिबोधि नः बोद्धु
 यथापदि अत्रा एव्य संत्थर मत्थि मरां यत्पलोगामे उन्नय
 पयो हरं यत्वि अत्रा श्वस सिता वसमु अत्रामंत्र्यपथिकत्वेव

प्रतीतिः क्रियते उच्चुगिच्चलरिगष्यंदाविसिणीयनमिरेअ
 खलाग्नागिन्मलमरगं अभाज्जरायपरिहिंन्नासंस्वसन्निध
 अन्नस्सखामामंन्त्रवदन्त्याः संकेतस्थानरूपोर्ध्वस्तटस्थे
 प्रतिबोधितुमिष्टः मधुरापथिकमुरारेरुपगेयंघारिक्त्वा
 वीवचनंपुतरपियमुनाकृतेकालियगरत्नानलज्यालाग्ना
 गोपीबोधितेनवधिकेनरुस्मोबोधयितुमिष्टः एवंबोद्धुश्चा
 त्त्विध्येनवक्तुस्फुतंचतुर्विधमिन्याह काश्चिदिनि १४
 एकः साधारणोबोद्धा इत्येवंक्रमेणबोद्धुश्चात्तुर्विध्यमि
 न्यर्थः स्वांकुरितमपिद्विविधं क्वचिदुपेक्षयायथाभमधमि
 यवीसद्भासोसुराहोअजमारिडोदेरागोलाणाईक्च्छकुंडं
 गवासिराभ्ररियसिद्धेराअत्रासिंहस्तद्भावज्ञात्वादेवपूजाये।

चं. लो. कुरुमावचयायमस्मत्संकेतस्य लंगोदावरीकचमेवमा मयू.
 टी. यावित्याशयः अत्रोत्प्रेक्षानिह्नुवाभावात् स्वाकुरितं त्वंच
 ५० कामुकस्याशयप्रतीतिर्भवत्वित्याशयेन प्रयोगाभावात्
 सहृदयानां स्वयमेवंतप्याशयप्रतीतिः अपिपिङ्गलंजंत
 ४० कभयेत्तृसाससागदस्तिसहितुरियंसमसलितसेअरागिसा
 सरागिसहावीसमामिखेरां अत्रभूतं चोयस्तं निह्वक्तेस्वांकु
 रितत्वमत्रकस्यचित्प्रतीतिर्भवत्वित्याशयेन प्रयोगाभावा
 त् निह्वक्तेस्फुटमेवकालश्चात्रभूतः १५ अत्रैवंकालान्तरे
 पुदाहार्यतस्माद्वक्तृस्फुटादिभिर्भेदैरपि व्यंग्यभेदः संभवती
 ति उपसंहरतिअनीतापीति यथाथान्तरसंक्रमितांदिना
 भेदस्तथावक्तृस्यूतादित्तत्पर्यार्यः १६ वाच्यव्यंग्यमाह

नानेति नानाप्रभेदानातार्थावाकप्रकरणादिना क्वचिदर्थे नि
 यतानियमिताय द्वितीयमर्थवक्तिनद्वाच्यव्यंग्य इत्यर्थः
 सचासौवाच्यव्यंग्यश्चेति विग्रहः भद्रात्मनो दुरधिरोहतनो
 विशालवंशोन्नतेः कृतशिलीमुखसंग्रहस्य यस्यानुपप्लव
 गत्तैः परवारणास्य दानासुसैकसुभागाः सन्नतं करो भूत अ
 त्रप्रकरणावशादभिधेयपुरुषे नियतः नतः सिन्धुरूपो
 यो न केवलं वाच्यः किंतु वाच्यः सव्यंग्यः कदाचिद्वाच्यः
 नियमनदशायां नुव्यंग्यमुन्याशयः १७ इति चंद्रालोक
 मयूरवः सप्तमः ७ हलकृष्टतपनततया विपयुजातातु
 कंपेन तद्वावृत्ति कृता मम हृदये स्थेयं समाधेयं अत्र पूर्वी वि
 भक्तस्य धनेर्लक्षणां दर्शयति रेकै मध्यमकाव्यस्य लक्षणा मा
 ह यदिति व्यंग्यप्रीत्यायत्र मनसोत्पुन माह्लादः सध्वनिः

नेवतडाः पं. १०

चं. लो. आह्लादाय कर्त्तुं गुणीभूतव्यंग्यं न च त्रिविधमित्यर्थः मयूख
 टी. १ त्रैविध्यं दर्शयति व्यक्तिरेवेति त्रैविद्याक्तिव्यञ्जनेव चारु ८
 ५२ तां मुञ्चति इत्यपरः क्वचिच्चारुरप्यर्थः चारुतरसंनिधात्ताद
 ५१ चारुरित्यपरः एवं त्रयोभेदा इत्यर्थः २ मत्तान्तरे गूढव्यं
 ग्यादेयो ह्येव मध्यमकाव्यभेदास्तत्र सोदाहरणामगूढमाह
 अगूढमिति यत्रार्थान्तरसंक्रमिदत्तादिकमगूढं कल
 येन तत्र गुणीभूतमित्यर्थः विस्मृत्यति समुद्रं प्रतिकस्य
 विडुक्तिः अत्र स १ नस्त्वायास्यतीति व्यंग्यं स्फुटं सजितस्त्वम्
 खेनेन्दुः कावार्ता सरसीरुहां ३ त्यवयेन दीरोदजन्माजि
 तस्तस्य सरोजये कियान् अम इति दीरोदजन्तव्यंग्यमस्फु
 टं एवं व्यंग्यस्य मध्यावस्था साधुः ३ यत्र व्यंग्यं रसादि
 रसादेरंगतदपरांगमित्याह अपरेति उदाहरणं सति

रसाभुविपत्तिनंकान्तमवलोक्यवस्त्याश्रिडुक्तिः अत्रष्टंगारः
 करुणास्याङ्गः एवमन्यदुदाहार्यं ४ वाच्यसिद्धंगमाह त
 येति यद्वाच्यस्यसिद्धंगं तद्वाच्यसिद्धंगमित्यर्थः तौरि
 ति यथाव्यंग्योनोरूपोर्थः वाच्यस्यवारिधेरङ्गमित्यर्थः
 क्वत्रनौवारिधेरंगमनङ्गाह संश्रित्येति अत्रतररिगशा
 वृत्तरिस्तूर्ययोर्विद्यमानोपिप्रकारवशात्तूर्यनियमितस्तरे
 व्यञ्जकः व्यंग्याचतरिः वारिधित्वं व्याधेः साधयति व्याधि
 वारिधिरूपकस्यनरित्वेनोपत्तेरित्यर्थः ५ अस्फुटव्यं
 गमाह अस्फुटमिति अत्रकुंकुमान्तत्वादिनाकोकसादृ
 श्यं व्यंग्यं तच्चास्फुटं संदिग्धप्राधान्यमाह संदिग्धमिति
 यदि संदेहस्तदासंदिग्धं यथा वाच्यं दैर्घ्यं व्यंग्यमुवाच्य
 सादृश्यं वा प्रधानमिति संदेहं कुत्रेत्यं संदेह इत्यत आह

धा=

चं० लो० संप्राप्तिरिति तस्या नयनेश्वरगोतंसभूमिकां प्राप्तेश्वरापर्यन्तं मयूख
 टी० गते इति वाच्यं करारवतंसो भूतनीलोत्पलसदृशो इति व्यंग्यं ८
 ५२ तयोः किं प्रधानमिति संदेहः इति भावः ७ तुल्यप्राधान्यमा
 ह तुल्येति यथेन्दुत्वं व्यंग्ये वाच्येन समं तुल्यप्राधान्यतया
 ५२ दपीत्यर्थः कुत्र तथेत्यत आह कान्त इति त्वद्वदनमंभोजः
 पराभवतीति वाच्यं वदनस्येन्दुसाम्यं व्यंग्यं चन्दुमसापिषं
 कजपराभंतदर्शनान्नयोश्च तुल्यप्राधान्यमित्यर्थः असुंद ८
 रमाह असुन्दरमिति वाच्यापि दया व्यंग्येऽचारुणि असुंदरं
 र्थः व्यंग्यमित्यत आह उदाहरणं सरस्या इति सरस्यामीलदंभी
 जे सति सरस्यामंभोजे मीलति सति चक्रः काष्ठो पश्यति
 अत्र विरहो भावीति व्यंग्यं द्वाच्य निरीक्षणे वसचमत्का
 रमित्यर्थः ८ काक्कादिप्रमाह काकुस्थमिति अत्र काकु

वशान् रामेसमागतेनस्यमदस्यतावसर३तिव्यंग्यका
 कुतिष्टमितिभावःयपरिखीकृत्यतिःशंकोलंकायांरा
 वरास्तिष्टनिसप्ररागतरावराधमाघतु३निकस्यचिडु
 क्तिव्यंग्यतुतदेवअद्यतीतियुक्तःपाठःअमोघोप्ररागनेपि
 माघतीतिकाकुःमाघत्वितियाठेतुचार्यकाकुस्फुटप्रती
 तेःभेदात्पसंहरति इतीति एतेष्वेवान्तर्भूता३तीभावः चत्रि
 १० ३तिशरदागमेष्टमोमयूरवः ८ योगाद्युपधिकनेता
 दोषप्रचारस्य अस्माकमिष्टसिद्धेवुद्भावतारःप्रबुद्धेस्तु
 व्यंजनामुत्कालदशागमाह मुख्येति यत्रमुख्यार्थस्यावि
 वक्षाभवति तत्रमुख्यार्थसंबद्धमर्थवदन्तीप्रतिपादयती
 लक्षणासावदिविद्यापूर्वरूपितः अर्वाचीप्रयोजनादित्य

संवन्ध

चं. लो. र्थः मुख्यो र्थवाधमपेक्षाविवक्षा लक्षणायां वीजंतदर्थं मद्. १
 टी० नरसंक्रमितसंग्रहः तत्रवाधाभावात् अविदानुवाधश्चेत ८
 ५३ त्रापिसंभवतिरूढिः प्रसिद्धिः यथोद्योतकं रव्याचष्टे इत्यत्र
 ५३ तत्कृतो ग्रंथो लक्ष्यते न ह्यत्र प्रयोजनं किमस्तीति रूढिः
 यं वक्तुः प्रयोजनं लक्षणा अग्निसदृश इत्यतोऽप्रतीत्यं माना
 ग्निगन्ततो दक्षणा त्वातिशयस्येतः प्रतीतेः १ सेयं लक्षणा
 द्विविधाय त्रलक्षणीयस्य स्वशब्दो वाचकः शब्दस्तस्य मी
 लनमकीर्तनं तत्रैकाग्र्या मन्त्राः क्रोशान्ति इत्यत्र पुरुषवा
 चकस्या प्रयोगान् अग्निर्मानक इत्यादौ लक्षणा वाचकस्या
 मीलने कीर्तने द्वितीयेति दर्शयितुं लक्षणीयेति यथामील
 नाभ्यामुपाधिभ्यां विधानयोः ध्यन्तरेणात्रिधेत्याह ल

दारोति तत्रापियत्र विधेयोर्थे नित्यं द्यते सा सिद्धलक्षणा य
 ध्यामूर्खं मुद्दिश्य भोषायासा उत्तंगठहारोति प्रयोगे पाषाणा
 शब्दे लक्ष्यो न विधेयः यत्र विधेयोर्थे लिख्यते सा साध्यलक्ष
 णाय चाकामिनी जनायां गृह्यः पीयूषवृष्टिरिति अत्र वि
 धायकशब्दे लक्षणा स्वीकारान् यत्र शक्यमादयानुपप
 न्नस्य विधेयस्य सिद्धये शक्यसंवेद्यलक्षणा नत्र साध्यागत
 दारणाय यागङ्गायां चोष इत्यत्र प्रवाहेन उपपन्नस्य विधेयस्य सिद्धये शक्य
 तीरं येश्वर्ये लक्षणात् गंगापदेनोपदिश्यतीरविधानात् २ येन प्रयो
 जनेन प्रयोनलक्षणा प्राप्तान् तत्र प्रयोजनं विधेयत्वात् स्फुटेति
 अग्निर्मसावक इत्यत्र ते द्वायाति शय प्रतिपादनं स्फुटं प्रयोजन
 नं पटोयं दग्ध इत्यत्रैकदेशलक्षणायां तनयं दपटाभावश्च तात्पर्य

स्फुटं

वं. लो. रिधानेककर्मानर्हताप्रतिपादनमिहप्रयोजनं तच्चास्फुटमित्यर्थः मयूख
 टी. स्फुटस्यप्रयोजनस्येद्वेविध्यमाह विडुमिति स्फुटप्रयोजनमेकं ८
 ५४ तटस्थमेकमर्थगतं यत्र दीपनिर्वारोभिलषितेऽमंगलमभिया
 ५५ दीपं वर्द्धयेत्युच्यते तत्र प्रयोजनममङ्गलपरिहारस्तटस्थः वक्तुं शोचो
 स्तत्प्रतिपत्त्यभावाच्च तत्त्वमंगलपरिहारोत्पद्यत इत्येव नान्यतरवृ
 त्तिरिति भावः एवमत्र समाप्तावधि बहुलमन्नमिति स्त्रियो वदन्ति
 तत्रापि द्रष्टव्यं कीर्तिरस्य शास्त्रादिकेत्यर्थगतं निर्मलत्वादेः प्र
 योजनस्य प्रतिपाद्यत्वात् ३ अथगतस्येद्वेविध्यमाह तदेषेति
 तद्वदनं चन्द्र इत्यत्र कान्तिमत्त्वे प्रतीतिर्लक्ष्ये अयं चन्द्र एव तद्वद
 नमित्यत्र लक्षके लक्षणाया हि चन्द्रे वदनपदं प्रयुज्यते न चान्नका
 निमत्त्वं चन्द्रमसि लक्ष्ये प्रतीयते प्रागेव प्रतीतेः किंतु लक्षके

त्रयं

मुखएवेतितत्त्वं ४ इदानीं लक्षणायाश्चातुर्विध्यमाह लक्षक
स्यमिति यत्र स्फुटं प्रयोजनं लक्षके सैकोदाहरणं एवेति ५
मेवमेदं यत्र चान्यदाह अस्फुटत्वेति अमुख्यप्रयोजनस्य
अन्याः लक्षणाः ५ ननु प्रयोजनप्रतीतिः शक्तिः न एवे
त्यनग्राह व्यक्तेति शक्तितो व्यक्ताभिन्ना शक्त्या प्रयोज
नप्रतिपत्तिर्न संभवति इति लक्षणेनैव प्रयोजनप्रतिपत्तये चतु
र्विधांगीकर्तव्येत्यर्थः लक्षकस्य मुदा हरति इन्दुरिति अ
त्र लक्षके मुखएव कान्तेरुत्कर्षः प्रतीयत इत्यर्थः ६ तट
स्य मुदा हरति प्रतीप इति अस्फुटमाह पटोयमिति ७
लक्षस्य माह अमृतमिति अतिरुघता प्रयोजनं लक्ष्य
स्यमित्यर्थः लक्षणा वीजभूतान् संवधान् दर्शयति आभि

चं. लो. मुख्यामिति सातद्वारा आभिमुख्येयथा अंगुल्यग्रे मधुसू
 टी. करि शान्तमिति अत्रांगुल्यग्रसंमुखो देशविशेषो लक्ष्य ८
 ५५ तेलद्वारे संनिधानेयथा गंगायां घोष इत्यत्र गंगा संनि
 हित देश लक्षणात् यत्र वास्तवं संनिधानं नास्ति तत्र तस्या
 ५५ कारप्रतीतिरिति एव लक्षणा भवति हि विधौ न तथा काराज्ञा
 तपर्वतचन्द्रमा इतः देशव्यवधानस्यापि संनिध्यप्रतीति
 भ्रान्तिदोषविशेषवत्तन् एवं च पर्वताग्रे चंद्र इत्यत्र न
 या कारापर्वताग्रसंनिहितोऽयं देश इत्याकारप्रतीतिरेव
 पर्वताग्रदेशस्य लक्षणीयचन्द्राधारदेशविशेषेण लक्ष
 णावीजसंबन्ध इत्याह तथेति ८ यत्र नास्ति तत्त्वस्य दोषः
 विशेषेण भ्रान्तिः तत्र लक्षणा यत्र त्वज्ञानतत्त्वस्य भ्रान्तिः

स्तत्र शक्तैष्वप्रयोगस्तेन पर्वताग्र एव चन्दुस्य प्रत्ययेन तदभिप्रा
 येणैव प्रयोगादिति दिक् आयुर्द्युतिमित्यत्र कार्यकासाभावः
 क्लेशशक्तपदं प्रयुज्यते न ह्यर्थशकारांतत्त्वं न था च तत्प्रति
 पाद्येन क्लेशशब्देन लक्ष्यस्यार्थस्य वाच्यवाचकभावः संव
 धइत्याहु वाच्येति अथमाशयः स्वोपस्थाप्य शब्देन वाच्य
 वाचकभावे लक्षणाः संबन्ध एव तत्र कारां लक्षणावीजं शं
 तपदोपस्थाप्य क्लेशशब्दवाच्यत्वस्य क्लेशार्थसत्त्वादिति इ
 त्येवमादेरिति सैन्धवपदं लवणो प्रयुज्यते न तत्रैकपदवाच्य
 त्वंसंबन्धः सैन्धवपदवाच्यत्वस्य द्योतकत्ववशायोः सत्त्वा
 दित्येवमादेरित्यर्थः किंचेत्पतेनोक्तं विशदयति सा
 दृश्यादिति मुखे चन्दु इत्यादौ समवाये च त्रिरोगायान्ती

६

चं. लो. तिनत्वत्रसंनिधिरप्यस्तीति चेन्नव्यवधानेनैविसमुदाय मयूख
 टी. स्पतद्वदितत्वमाद्यनयाप्रयोगान् वैपरीत्यादिति ६
 ५६ ३ भमस्वशतिवक्तव्ये भद्रस्वशतिप्रयोगे व्यत्ययात्त्वयः
 ५४ संबंधशतिटीकायां मूलकारस्तद्धिचार्यनेप्राक्यलदरा
 योः ससंवन्धोपेक्षितो व्यत्ययस्त्वत्रशब्दयोस्तस्माद्वा
 न्ययोविरोधः संवन्धोप्योपकारिप्रभृताववकारिपद
 प्रयोगे त्रितयेति यथा तादृशयुक्कारित्तुयाजुनादिपद
 प्रयोगे इत्यंतदरागामूलसंवन्धात् विचार्यमत्तांतरसिद्धं
 तदरागामेदमाह सारोपेति यत्र तद्वत्तत्त्वकयोर्द्वयोः प्रयो
 गः सा सारोपायत्र तत्त्वकस्यैव प्रयोगः सा साध्यवसामा
 नयोः सौन्दर्यादिगुणसंवन्धेन प्रयोगे गौरात्वं अनप्यमु

द्रुत्वमित्यर्थः गौरामिति एषा सा रोपा उभयोः प्रयोगात्
 गोरामि च सोन्द्यादिगुरापुरस्कारादित्यर्थः १० गौरा
 मिति अत्रोभयोरप्रयोगादित्यर्थः शुद्धमिति ११ अ
 त्रगुरापुरस्कारेण कार्यकारणभावसंबन्धेन प्रवृत्तेरि
 त्यर्थः एवमक्षराणां च तद्व्यं सिद्धम् १२ उपादानतद्वराणां
 र्वतद्वराणां चेति भेदद्वयमन्यादिति षड्विधेत्याह उपादाने
 तियत्र स्वसिद्धये परापेक्षः सोपादानतद्वराणां यथा कुतैरात्म
 प्रवेशसिद्धये स्वसंबन्धिनः आदिपन्ते परस्परघोषस्य गंगा
 अयत्नसिद्धये गंगाशब्देन तदायत्नो स्वार्थेणालक्ष
 णमिति क्रमेणोदाहरति कुन्ता इति १३ तद्व्यं वैशिष्ट्यं वि
 शेषणवत्त्वं तद्वत्केवास्तस्माद्विशेषो विशेषात् तद्वराणां

प्रकृष्टा ५ पं. ४

चं. लो. याप्रकारद्वयमन्यादित्याह लक्ष्येति लक्ष्येविशेषणं मयूख
 टी. वत्वमुदाहरतिसरसमिति विद्यान्तेनत्रकाव्यस्यलक्ष्यस्य
 ५७ सरसत्वंविशेषणं परत्रलक्षकस्यधनस्यस्थिरत्वमित्य
 ५७ र्थः वैशिष्ट्यवैशिष्ट्यादितितुपाठःसम्यक्कचिद्व्यत्र
 ५७ कचिदुभयत्रविशेषणमित्येकःपक्षःउभयनिर्विशेष
 ५७ णामितिद्वितीयइतिलक्ष्यःअवैशिष्ट्यविद्याधानमित्य
 दाहरणम् १४ क्वचित्सहेतुर्लक्षणाक्वचिदसहेतुरितिचभेद
 द्वयमित्याहतथेति अतथासहेतुरितिभेदादपरैर्वैविध्यमि
 त्यर्थः सौन्दर्येति अत्रलक्षणायांसौन्दर्यहेतुःअहेतोरु
 दाहरणं गंगायामित्यादौस्फुटं १५ पाठ्यन्तरालक्षणा
 यामेदान्तरमाह शब्दइति शब्देयथानससिद्धादकग्निः

अत्र सरिवशब्देकारस्याऽनित्वप्रतिविध्यन्तुश्कारप्राप्तिश्च
 सरिवलक्षणेति मुखचंद्र इति पदार्थेयङ्गुरुवचनमाक
 रायित्तिनदामृतं तपिवन्तीति वाक्यार्थे अमृततपिवन्तीति
 वाक्येन गुरुवचनाकारानस्य लक्षणात् तस्य वाक्यार्थ
 त्वात् संख्याया यथाया वंताव्यमाहवप्रसायिस्तावंत
 एवाजुना इति एकस्मिन्नजुनेव हुत्वोपचारकारके यथा
 अग्निना पचन्तीत्यत्राग्निः पचन्तीति कर्तृत्वोपचारः लिंगे
 यथा हस्तिनि हस्तिनीयमिति सादृश्यात् कस्मिंश्चिदन्त
 रहितत्वादिसमूह्यसाकारिणि हस्तिनीयमिति प्रयोगसंभ
 वान् न च लक्षणा निरूपणमफलमिति रूपकाथलंका
 रान्तरे प्रतिबीजत्वादित्याह प्रलंकारेति श्री. चन्द्रालो

चं. लो. कमदूरवः ष इति शरदागमे ष यवनं जनप्रतिरोद्धवोद्धा मयूरव
 टी. खिलवेदसारस्य स्मृत्या कीर्तनगोवाकल्की क्लेशदयंतनु १
 ५८ नाम् अभिधानिरूपणमाह धर्ममिति न केवलं व्यक्तौ
 संकेतग्रहः शक्यः व्यक्तिमात्रस्यातिप्रसक्तत्वात् व्यक्तौ वि
 शेषस्य च विशेषकं धर्मं विना न पपत्तिः चेकत्र व्यक्तौ सं
 केते व्यक्त्यन्तरप्रतीतिर्न स्यात् प्रकृतिव्यक्तिमात्रे च
 न त्वेन प्रत्येकं संकेतस्य गृहीतुमशक्यत्वादित्यनुगम
 कतया व्यावर्तकतया च धर्मिन्नावश्यकमिन्न्यर्थः न
 चेवं धर्मस्यासर्वत्रावश्यकत्वे प्रायश्चिन्त्यनुपपन्नं नाती
 त्वेनेकधर्मस्यापराभावेन प्रायश्चित्तप्रयोगात् आ
 काशादौ न प्रवृत्तिनिमित्तमिति सूताश्रयशास्त्रयथेति

59

वृत्तित्रयं शब्दस्य तत्र यथा वृत्त्या शब्दः स्पष्टसाक्षादाचष्टे
 साभिधा लक्षणादौ कंचिदर्थं प्रतिपाद्यार्थान्तरप्रतिपाद
 नेन साक्षात्त्वाभावादित्यर्थः अमिधायामेदाताह ज्ञान्ये
 ति २ गौरित्यादौ गोत्वादिजातिविषयिरायमभिधाती
 लक्षणादौ गुणाविषयिणी पाचकश्च लक्षणादौ क्रियाविष
 यिणी

२९

Blank lined paper with horizontal ruling lines.

3-10